

NOVA ГАЗЕТА

№40(348) Жовтень 22, 2015, Нью-Йорк

№40(348), October 22, 2015, New York

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

**ПЕТРО ПОРОШЕНКО ПОВТОРЮЄ
СХЕМИ ЯНУКОВИЧА**

СТОР. 8

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

**ВИБОРИ-2016: ЧОМУ В ДОНАЛЬДА
ТРАМПА Є ШАНС**

СТОР. 10

У ГРОМАДІ

**ЕКСПОЗИЦІЯ: СВІТ ОЧИМА
УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК**

СТОР. 15

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

**МОЛОЧНІ ВОДОСПАДИ
ПАЛЬЧИКОВИХ ОЗЕР**

СТОР. 20-21

СТОР. 4

СТОР. 14

ЗАПРОШУЄМО

громаду на презентацію найновіших
видань про слугу Божого

Патріярха Йосифа Сліпого
(1892-1984)

у 70-ту річницю ув'язнення

П'ятниця, 6 листопада, 2015 р.б.

6-та година вечора

ST. BASIL UKRAINIAN CATHOLIC SEMINARY
195 GLENBROOK RD, STAMFORD, CT 06902
TEL: (203) 324-4578

У програмі:

Вітальне слово

Преосвященний Павло
Хомницький, єпарх
Стемфордський

Презентація книги
Ярослава Пелікана
«Ісповідник між Сходом
та Заходом. Портрет
українського кардинала
Йосифа Сліпого» та
перегляд відеофільму

Д-р Ірина Іванкович,
перекладач книги

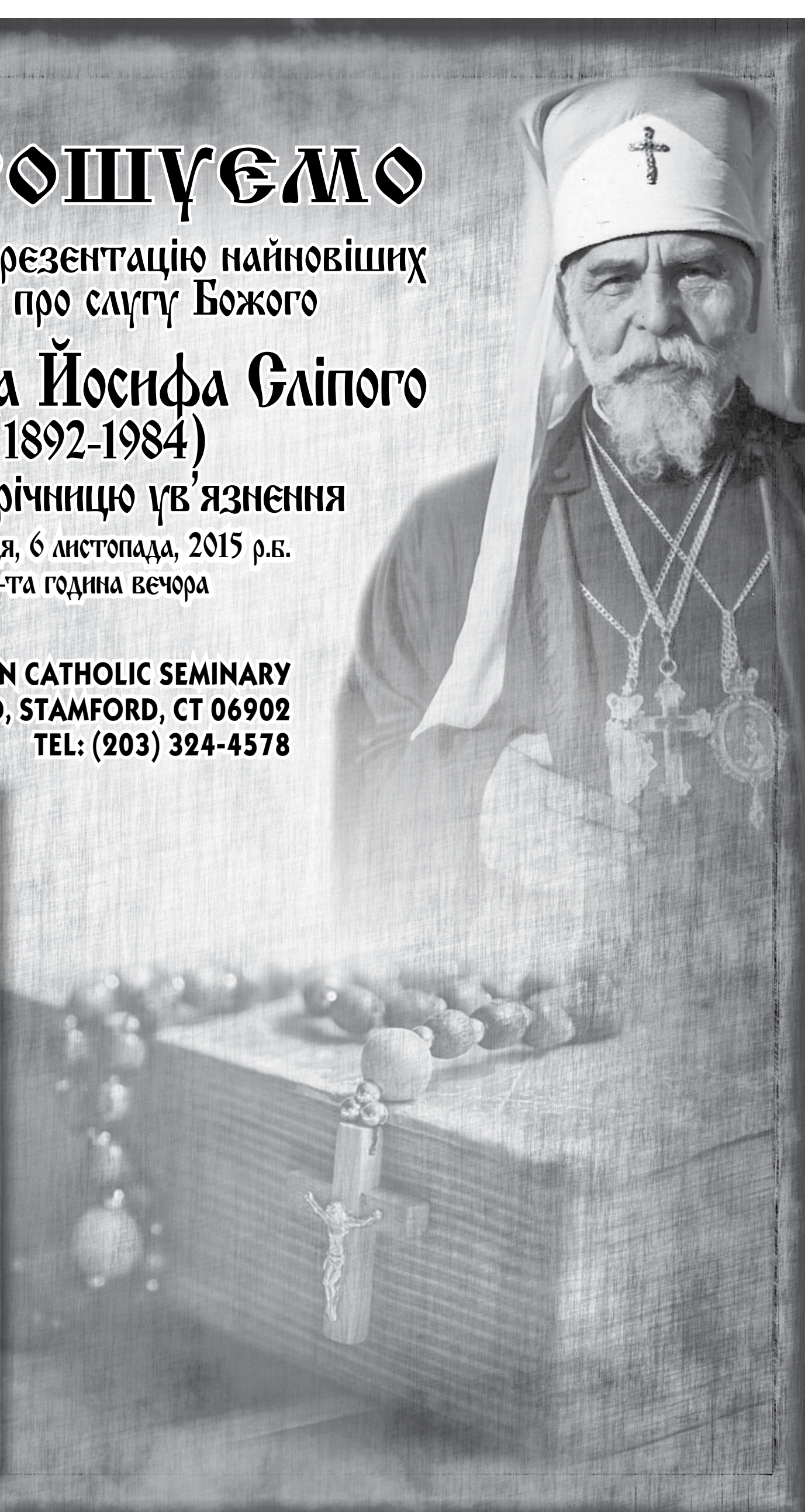
Презентація ювілейної
медалі з нагоди 30-ліття
смерти Патріярха
Йосифа Сліпого.

О. ліц. Марко Ярослав
Семеген, президент
Релігійного Товариства
для українців-католиків
«Свята Софія» (Рим)

Заключне слово

Преосвященний Василь
Лостен, єпарх-емерит
Стемфордський

Перекуска

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

З України надійшла новина, яка приголомшила навіть дуже налких прихильників політики Президента України Петра Порошенка. Продовжуючи свою вкрай недолугу кадрову політику, він призначив на посаду керівника Одеської митниці... 26-річну вчительку української мови й літератури Юлію Марушевську. Вдумайтесь, на посаду найбільш корумпованої в країні митниці призначається не професіонал, не кадровий митник, не сивочолий, досвідчений генерал-міліціонер, а 26-літня красуня, яка запам'яталася українцям за англomовний відеоролик «I Am a Ukrainian». У ролик дівчина розповіла про Майдан, про трагічні події, які сталися у Києві, та закликала весь світ підтримати українців.

«Це скромна, надзвичайно красива, талановита й ефективна жінка, незважаючи на те, що не має митної освіти, вона має дуже добрі організаційні здібності. Я можу сказати, що Одеса отримала нового керівника митниці. Керівника, напевно, з нашої команди, яка продемонструє, що ситуація на митниці кардинально змінилася», – сказав П.Порошенко.

Немає сумнівів, що Юля – справді гарна й патріотична дівчина. Але чи дає це підстави призначати її в портовій та прикордонній Одеській області начальником митниці, яка є одним з головних джерел доходу і водночас всеукраїнським центром корупційної діяльності. Таке може зробити тільки відвертий шкідник, який дбає не про Українську державу, а про те, як її найшвидше завалити.

Це шокує призначення викликало подив навіть у протеже Порошенка, керівника Державної фіскальної служби Романа Насирова. «Я сподівався на відкритий конкурс, хотів бачити на цій посаді професіонала, але Президент вирішив інакше».

Це вже не вперше наш президент вирішує інакше. Спочатку він призначив на посаду глави своєї адміністрації свого бізнес-партнера Бориса Ложкіна, з яким вони разом заробляли на медіа-бізнесі і який виявився корупціонером, поряд з яким поблякли навіть хабарники епохи Януковича. Потім привів на посаду голови Національного банку України не чисту на руку бухгалтерку Вікторію Гончарену, яка стала сторожкою мільярдів Порошенка. Тепер чергове кадрове шоу – призначення на посаду керівника Одеської митниці 26-річної філологині Юлії Марушевської. Якщо так піде й далі, то невдовзі на посаді голови СБУ ми побачимо переможницю конкурсу «Міс Україна», а міністром оборони стане якийсь дизайнер жіночого одягу з нетрадиційною сексуальною орієнтацією. До речі, подібне призначення вже відбулося – на посаду уповноваженого президента в зоні АТО призначено... Ірину Геращенко, яка до цього займалася виключно журналістикою.

Минуло півтора роки з дня інавгурації президента Петра Порошенка. За цей період він зібрав навколо себе у владі людей, головною рисою більшості з яких є попередній досвід співпраці з ним. Значна частина «людей президента» у його адміністрації, в уряді, парламенті та інших органах влади – колишні партнери по бізнесу чи політичній діяльності, а також партнери партнерів.

З цим треба щось робити, але чиновницька братія з криками «Ура! Слава нашому президенту!» зустрічає будь-який новий кадровий ляп гаранта. А розгублений народ взагалі не розуміє, що відбувається. І тільки віцілі герої Майдану скрушно хитають головами й запитують самі себе: «Що сказали б на все це герої Небесної сотні?».

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

У Москві 20 жовтня з таємним візитом побував сирійський диктатор Башар аль-Асад. Його з розпростертими обіймами приймав диктатор російський Володимир Путін. Світ засудив Росію, яка нині своєю військовою кампанією в Сирії намагається втримати Асада на троні в Дамаску, за прийом у Москві.

Асад не залишав Дамаск з початку збройного протистояння в країні в 2011 році, яке забрало понад чверть мільйона людських життів. Мільйони сирійців втекли з країни, рятуючи свої життя та життя своїх родин.

Асад висловив подяку Москві за її втручання у військовий конфлікт, відзначивши, що завдяки цьому

Башар аль-Асад навіть не здогадується, ким може стати для Сирії новий «старший брат»

У РОСІЇ НОВА МОЛОДША «СЕСТРА»

«зупинено небезпечно поширення тероризму в Сирії». Насправді ж російські бомбардувальники атакують в Сирії позиції антиасадівської опозиції, аби втримати свого духовного побратима при владі.

Приймаючи Башара Асада в Москві, Путін надіслав Заходу чіткий сигнал: Москва є ключовим гравцем на Близькому Сході, і вирішення сирійського конфлікту не знайдуть без участі Росії.

Представник Білого дому Ерік Шульц заявив, що нинішні відносини між Москвою і Дамаском ставлять під загрозу перспективу політичного врегулювання в Сирії.

«Ми вважаємо, що привітний прийом, наданий Асаду, який застосовував хімічну зброю проти свого народу, розходиться із заявленою Росією метою забезпечити політичний перехід влади в Сирії», – заявив Шульц.

Речник держдепартаменту Джон Кірбі, зі свого боку, зазначив, що візит не став для нього несподіванкою.

«Не дивно, що Башар Асад прилетів до Москви, враховуючи взаємини Росії й Сирії та військову активність, яка нещодавно почалася, і яку Росія веде в Сирії в інтересах Башара Асада», – заявив він.

На думку представників США, військова допомога Росії вселила впевненість в уряд Асада, що може призвести до подальшого затягування конфлікту.

Путін тим часом встиг обговорити подробиці візиту Башара Асада до Москви з низкою лідерів країн Близького Сходу, в тому числі із Саудівською Аравією та Туреччиною, які, як відомо, надають підтримку антиасадівській опозиції. Російський диктатор також поговорив на цю тему з лідерами Єгипту та Йорданії.

Несподіваний візит президента Асада до Москви свідчить про те, що опальний сирійський лідер, підтримуваний російськими бойовими літаками, почав почувати себе

набагато впевненіше. По-перше, вперше з моменту початку громадянської війни в Сирії він не побоювався залишити Дамаск. Це також демонструє, наскільки Росія впевнена в нинішньому сирійському режимі. Принаймні, в даний момент Путін має намір підтримувати Асада й далі.

Крім того, окрім військового втручання в сирійський конфлікт Росія починає висувати плани щодо його дипломатичного врегулювання. Путін обговорив це питання з іншими регіональними гравцями: Туреччиною, Саудівською Аравією, Йорданією та Єгиптом.

Сигнал, що посиляється Путіним, досить простий. Дорога до дипломатичного врегулювання сирійського конфлікту пролягає тепер через Москву, і Башар Асад неминуче повинен бути – принаймні, в нинішньому етапі – ключовим учасником переговорів.

За час з початку російської військової кампанії в Сирії в результаті авіаударів російських військово-повітряних сил загинуло вже 370 осіб. При цьому, згідно з даними Сирійської громадської організації нагляду за правами людини, майже третина загиблих були мирними жителями. Так, з 370 вбитих авіацією РФ людей лише близько 240 входили до збройних загонів повстанців, з яких тільки 52 були бойовиками терористичної організації «Ісламська держава Іраку та Леванту» (ІДІЛ), з якою в Сирії нібито й бореться Росія. Крім того, серед цивільних осіб жертвами російських авіаударів стали 36 дітей і 34 жінки. Тільки внаслідок ударів російських бойових літаків в сирійському місті Латакія в понеділок, 19 жовтня, було вбито щонайменше 45 осіб.

Нагадаємо, військова операція РФ в Сирії де-юре почалася 30 вересня 2015 року після дозволу Ради Федерації Росії використовувати війська у закордонних операціях. Після цього російська

авіація завдала серію ударів по районах, що контролюються сирійською світською опозицією, однак у Кремлі стверджують, що нальоти ВПС Росії спрямовані в основному проти ІДІЛ.

Нова авантюра Москви дуже сумно закінчиться для Російської Федерації, яка загрузне в багатьох конфліктах. Починаючи з російсько-японської війни минулого століття або навіть Кримської війни позаминулого століття, Москва загрузала по самі вуха у нею ж спровокованих війнах і конфліктах. 36 років тому загрузла в Афганістані. Минулого року – в Донбасі, тепер загрузне в Сирії. Але, як сказано було одного разу, що «неможливо зрозуміти логіку непрофесіонала», точно так само дуже складно зрозуміти логіку авантюриста. А те, що військове втручання в Сирії – авантюра, причому смертельно небезпечна для Росії, очевидно.

Москва може втратити тисячі людських життів, спровокувати нову хвилю терористичних актів на своїй території, отримати серйозні проблеми у взаєминах з іншими арабськими країнами, які не підтримують режим Башара Асада. Попри все це, в Росії набирає популярності сирійська кампанія і пісенька «Сирія – сестра моя». Згідно зі словами пісні, Сирії не варто нічого боятися, адже відтепер її захищатиме «російський брат».

Втім, сирійці, напевно, не знають, ким є насправді цей «брат». Для України він протягом століть був «старшим братом». За цей час знищив мільйони українців, намагався знищити нашу мову, віру, нещадно розстрілював наших провідників, намагаючись взагалі винищити українців як етнос. Сирійцям варто було б познайомитися з нашим досвідом співжиття з таким «братиком». Можливо, тоді навіть Башар аль-Асад не захотів би дружити з ним.

Тарас Гнип
Спеціально для «Нової газети»

УКРАЇНА І СВІТ

Генеральна Асамблея ООН обрала 15 жовтня п'ять непостійних членів Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй, серед яких і Україна. Результати голосування щодо непостійних членів Ради Безпеки ООН такі: за Сенегал – 187 голосів, Японію – 184, Єгипет – 179, Україну – 177, Уругвай – 185.

Нові непостійні члени Ради Безпеки розпочнуть свою дворічну діяльність у цьому

Раді Безпеки ООН й для стабілізації ситуації на Донбасі. За словами Порошенка, попри перемир'я, нову ескалацію конфлікту не виключено. «Ситуація, незважаючи на перемир'я, ще дуже далека від миру і ескалація конфлікту може відбутися в будь-яку хвилину. Для стабілізації ситуації я не виключаю, особливо якщо пункти Мінських угод не будуть імplementовані відповідно до погодженого графіку, ми можемо повернутися до пропозиції щодо введення в Україну миротворчих підрозділів ООН», – заявив Порошенко. Він нагадав, що рішення про миротворців ухвалює саме Радбез ООН.

Пріоритетами української делегації в Радбезі, окрім миротворчої діяльності ООН, стануть боротьба з тероризмом та надання юридичних гарантій безпеки країнам, що позбулися ядерної зброї. Президент

Чи зможе Рада Безпеки ООН з абсолютно недієздатної інституції перетворитися на бойовий орган міжнародної спільноти, покаже час

ЧИ ЗАХОЧЕ «СЛОН» РОБИТИ ГІМНАСТИКУ?

Україну обрано непостійним членом Ради Безпеки ООН

органі ООН з 1 січня 2016 року, замінивши Чад, Чилі, Йорданію, Литву та Нігерію.

Україна була безальтернативним кандидатом від регіону Східної Європи й не мала суперників. Перед голосуванням речниця Міністерства закордонних справ України Мар'яна Беца заявила, що Україна сподівається на підтримку членами ООН її кандидатури на посаду непостійного члена Ради Безпеки ООН. За словами Беци, обрання України до Ради Безпеки ООН набуває особливого значення в умовах збройної агресії Росії. «У разі обрання України працюватиме в інтересах усього міжнародного співтовариства з метою підтримки міжнародного миру та безпеки», – додала Беца.

«Це голосування продемонструвало справді глобальний рівень міжнародної підтримки України», – прокоментував обрання нашої держави непостійним членом Ради Безпеки ООН президент України Петро Порошенко, назвавши це «свідченням глибокої міжнародної солідарності з Україною в умовах зовнішньої агресії». «Кожен голос за Україну в РБ ООН – це голос за наші суверенітет та територіальну цілісність», – написав український президент у Twitter.

П.Порошенко сказав також, що Україна приділить значну увагу реформуванню Ради Безпеки й «протидії зловживанню правом вето постійними членами, один з яких став агресором проти України».

Україна віднині використовуватиме своє членство у

додав, що сподівається: членство України в Радбезі сприятиме поверненню під український контроль загарбаних Росією українських територій.

Перед голосуванням у Генасамблеї міністр закордонних справ України Павло Клімкін у коментарі інформаційній агенції AFP зазначив, що Київ «однозначно не буде примирливим» з Росією за столом Радбезу, навіть попри крихке перемир'я на Сході України.

До Ради Безпеки входять 15 країн. Постійними членами організації є лише п'ять з них, які відіграли ключову роль у створенні ООН: Велика Британія, Китай, Росія (як правонаступниця СРСР), США та Франція. Вони також мають право вето під час голосування. Інші десять місць щорічно оновлюються наполовину. Вибори непостійних членів відбуваються щорічно на Генеральній Асамблеї ООН.

Країна має заручитися підтримкою двох третин держав-членів ООН із 193-х, спочатку пройшовши процедуру затвердження у своїх регіональних групах: азійсько-тихоокеанській, африканській, східноєвропейській, латиноамериканській і західноєвропейській та інших держав. Востаннє Україна була непостійним членом РБ ООН 15 років тому.

Український дипломат Володимир Василенко, який у 2005-2010 роках працював представником України в Раді ООН з прав людини, наголошує, що отримання членства в Раді Безпеки для України нині вкрай важливо. «Україна матиме тепер право голосу

під час голосувань, вона зможе порушувати та вносити до порядку денного питання, у яких зацікавлена. Це важливо, бо іноді виникають ситуації, коли саме від голосів непостійних членів Ради Безпеки залежить ухвалення чи неухвалення певних рішень», – сказав В.Василенко.

Утім, як додає колишній міністр закордонних справ України Володимир Огризко, домогтися ухвалення резолюцій в інтересах України буде вкрай важко, якщо йтиметься про питання її територіальної цілісності та конфлікту з Росією, оскільки ця країна вже неодноразово демонструвала, як може протидіяти.

«Зусиллями Російської Федерації Рада Безпеки ООН перетворилася на бутафорію. Радбез – це той орган, який має за своїми повноваженнями впливати на глобальну безпеку й мир, а насправді він перетворився на бездіяльну надбудову через статутні обмеження. Можна сподіватися лише на дискусії й актуалізацію тих чи інших питань, бо ухвалення рішень, в яких зацікавлена Україна, Росія, швидше за все, не дозволить», – сказав В.Огризко.

Протягом двох років перебування у складі непостійних членів РБ ООН Україна кілька місяців головував у організації.

Всі п'ять постійних членів, які мають право вето, у різні часи користувалися ним. Хоча статут дозволяє країні утриматися від голосування й не блокувати ухвалення рішень.

Аби змінити статут і скасувати право вето, необхідно ухвалити резолюцію за підтримки двох третин держав-членів Генеральної Асамблеї ООН. До того ж, таке рішення мають схвалити усі п'ять постійних членів Радбезу ООН.

Екс-міністр закордонних справ Володимир Огризко вважає, що на сьогодні така перспектива виглядає нереалістичною. «Поки що немає такої кількості країн, які підтримали б відповідну резолюцію. За останніми даними, таких на сьогодні близько 100. Але дуже важливо, щоб ця дискусія не стихала, тоді вона рано чи пізно матиме позитивний результат», – сказав екс-міністр.

Україна тепер домагатиметься, аби дискусія не зупинялася. Президент Петро Порошенко сподівається, що вдасться домогтися ухвалення резолюції й обмежити право вето для тих країн, які безпосередньо беруть участь у конфлікті. «Подібний крок поверне ефективність цієї інституції, оскільки нині Радбез просто блокується і не в змозі виконувати свою роль. У нас немає іншої альтернативи. Якщо ви ухвалюєте рішення, яке може бути заблоковане Радою Безпеки, то повинна бути альтернатива для підтримки безпеки в світі», – сказав Петро Порошенко.

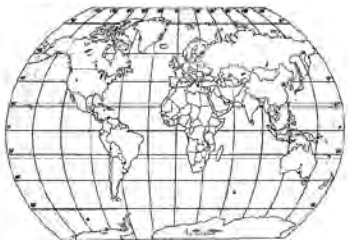
Впливовий німецький журнал Spiegel пише у своїй статті, що здобуття Україною членства у Раді Безпеки ООН може стати переломним моментом у дипломатичній війні проти Росії. Наступним кроком, на думку Spiegel, є боротьба за скасування права вето, яким

Росія успішно користується від початку війни на Донбасі. «Ця стратегія буде цілком логічною, враховуючи слова Петра Порошенка із виступу на Генеральній Асамблеї ООН: «Зловживання правом вето, його використання як ліцензії на вбивство неприпустиме». Дуже багато країн-членів ООН підтримують цю позицію», – наголошується в статті. У ній також зауважується, що перші особи Німеччини – Ангела Меркель та Франк-Вальтер Штайнмаєр – також підтримують реформу найголовнішої інституції ООН. «Рада Безпеки повинна забезпечувати втілення положення Гартії ООН про відповідальність за порушення миру в світі та міжнародної безпеки. Право вето у його теперішній формі не дає зробити це в повному обсязі», – резюмує німецький журнал.

Союзником України в її зусиллях добитися скасування права вето або хоча б його обмеження для країни-агресора можуть стати Сполучені Штати. Особливо в разі обрання новим президентом кандидата від Республіканської партії. Тоді Вашингтон може піти на припинення фінансування ООН в разі, якщо ця засконала, недієздатна організація не захоче реформуватися. «Слон має робити гімнастику», – таку пораду дала колись Раді Безпеки ООН держсекретар США у часи президентства Б.Клінтона Маделин Олбрайт. Завдання України тепер зробити комплекс «вправ» для цього «слона».

Андрій Гурін
Спеціально
для «Нової газети»

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

Опозиційна Ліберальна партія Канади вперше за 9 останніх років здобула перемогу на виборах до парламенту, які відбулися 19 жовтня, випередивши правлячих досі консерваторів. Особливо сильні позиції у лібералів в Атлантичному регіоні на сході країни: там вони випередили консерваторів у 30 з 32 виборчих округів.

За попередніми підсумками голосування, Ліберальна

ПАРЛАМЕНТСЬКІ ВИБОРИ В КАНАДІ: ПОВНА ЗМІНА ВЛАДИ

партія здобула 185 мандатів, тобто вп'ятеро більше, ніж на попередніх виборах у 2011 році, а отже, зможе самостійно сформувати уряд більшості. С.Гарпер визнав свою поразку й привітав лібералів з перемогою. Вже до кінця цього тижня він піде з посади лідера Консервативної партії. Невтішним стали результати голосування й для третьої найбільшої політичної сили країни – соціал-демократів з Нової демократичної партії. Вони втратили понад 50 місць у парламенті.

Консервативна партія Канади була при владі майже десять років. Новим прем'єр-міністром країни став лідер Ліберальної партії Джастін Трюдо – син колишньо-

Новим прем'єр-міністром Канади став лідер Ліберальної партії Джастін Трюдо

го прем'єр-міністра Канади П'єра Трюдо, якого вважають батьком модернізації Кана-

ди. «Канадійці з усіх куточків нашої великої країни цього вечора чітко висловили своє

бажання. Йдеться про бажання змін, мої друзі, справжніх змін», – такими словами звернувся Дж.Трюдо до своїх прихильників одразу після перемоги.

Хоча Джастін Трюдо підтримує боротьбу з екстремістським угрупованням «Ісламська держава», він вважає, що Канада повинна припинити авіаудари в Сирії, а замість цього зосередитися на навчанні та підготовці збройної опозиції. У питанні підтримки України Джастін Трюдо займає таку саму позицію, як і його попередник Стивен Гарпер: Росія має повернути анексований Крим і припинити розпалювання громадянської війни на Донбасі.

ЗАХІДНА ЄВРОПА: ПОТІК МІГРАНТІВ НЕ ЗМЕНШУЄТЬСЯ

До країн Євросоюзу продовжується масовий наплив мігрантів з країн Близького Сходу та Африки

Увечері 19 жовтня Хорватія нарешті відкрила кордон для заблокованих у Сербії біженців. Тисячі мігрантів, що під дощем кілька днів чекали на сербському КПП Беркасово, перетнули кордон, щоб прямувати через Хорватію далі до Словенії, а звідти до омріяних Австрії, Німеччини та Швеції.

Працівники благодійних організацій по обидва боки кордону роздавали біженцям воду, їжу, одяг і взуття. У Хорватії мігрантів автобусами відвозили до центру тимчасового притулку.

«Учора ми утримували по той бік кордону в Сербії 5 чи 6 тисяч людей. Але стало зрозуміло, що це неправильне рішення. Тож ми впустили їх на нашу територію й доправимо до кордону зі Словенією,» – заявив прем'єр-міністр Хорватії.

Останніми днями на території Сербії скупчилися понад 10 тисяч осіб, що прямують до Європи балканським шляхом. Загреб тимчасово заклав кордон,

оскільки Австрія та Німеччина не можуть впоратися з таким напливом мігрантів. В свою чергу, закрила кордон Угорщина, Словенія теж обмежує кількість біженців, що прибувають на її територію. Уряд Словенії змушений був залучити армію після того, як велелюдний потік мігрантів хлинув у країну. Не виключають, що Словенія слідом за Угорщиною встановить бар'єр уздовж кордону, якщо збільшиться кількість мігрантів, які його перетинають.

Тим часом, понад 650 врятованих мігрантів прибули на борту норвезького судна до порту Кальярі на Сардинії. Біженців врятували в суботу, 17 жовтня, біля берегів Лівії катери берегової охорони Італії, після чого їх передали норвезькому кораблю. Серед мігрантів – переважно вихідці з країн Північної Африки. Поміж прибульців – півтори сотні жінок та 30 дітей. Волонтери з управління цивільного захисту Італії на швидкорух обладнують для них тимчасовий центр притулку.

ТИСНЯВА ПІД ЧАС ХАДЖУ: 2 ТИСЯЧІ ЖЕРТВ

Останній хадж у Саудівській Аравії увійде в історію як найбільш смертоносний за останні чверть століття. Кількість жертв тисняви, що сталася 24 вересня в долині Міна поблизу Мекки, вже перевищила 2 тисячі осіб. Таку зведену інформацію оприлюднили 21 жовтня уряди 34 країн, чії віряни брали участь у хаджі. Це число втричі перевищує офіційні дані Ер-Ріада, який оголосив, що внаслідок трагедії загинуло 769 осіб.

У Малі, аби розшукати зниклих під час хаджу рідних, волонтери заснували рух у соцмережах. «Батьки зниклих дітей розміщують на нашій сторінці їхні фотографії на випадок, якщо в нас з'явиться якась інформація. А волонтери в Мецці відвідують шпиталі, фотографують поранених і потім ми порівнюємо ці знімки»,

– розповідає одна з учасниць волонтерського руху. За приблизними підрахунками, внаслідок тисняви біля Мекки загинуло майже двісті громадян Малі. За кількістю жертв під час

хаджу ця країна – у трійці лідерів разом з Іраном та Нігерією.

Донині вважалося, що наймасовіша тиснява під час хаджу сталася у Міні 2 липня 1990 року. Тоді загинуло 1 426 осіб.

РАДІСТЬ КРИЗЬ СЛЮЗИ

Корейські родини, роз'єднані війною на понад півстоліття, змогли зустрітися в курортній зоні Кимгансан на території Північної Кореї. Більшість людей втратили зв'язок із рідними, що опинилися по інший бік кордону, ще 1953 року. Відтоді вони не мали жодної можливості телефонувати, листуватися чи відвідувати рідних.

87-річна жінка з Південної Кореї приїхала, аби вперше за 65 років побачити свого чоловіка. «Я не могла повірити в це. Я думала, що мені кажуть неправду, просто щоб мені стало легше після всіх цих років жакливого розлуки».

Інша кореянка із Сеула зустрілася з батьком, якого вважала загиблим, і щороку упродовж півстоліття влаштовувала поминальну церемонію в день його зникнення.

Корейські родини, роз'єднані війною більш як на півстоліття, зустрілися в курортній зоні Кимгансан на території Північної Кореї

«Хочу подякувати північно-корейській родині мого батька – його дружині та його дітям за те, що піклувалися про нього. Навіть розкол нації не розірвав наші родинні зв'язки».

Подібні зустрічі Сеул та Пхеньян організовують від 2000-го року, після міжкорейського самміту. За цей час рідних знайшли майже 20 тисяч ко-

рейців. Ця зустріч стала вже 20-ю. Побачитися з рідними до Північної Кореї цього разу вирушили майже 400 осіб з 96 південнокорейських сімей.

За повідомленнями зарубіжної преси підготував Хома Мусієнко
Фото Reuters

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Про співрозмовника:
Олександр СУГОНЯКО – український політик, економіст і громадський діяч, президент Асоціації українських банків (АУБ). Народився в селянській родині 24 квітня 1953 року в селі Араповичі, Новгород-Сіверського району на Чернігівщині. Вищу освіту здобув у Вінницькій філії Київського політехнічного інституту. Працював робітником, майстром, начальником цеху, начальником Житомирського районного вузла зв'язку, викладачем політехномії у Житомирському філіалі Київського політехнічного інституту. 3 травня по жовтень 1986 року брав участь у ліквідації аварії на ЧАЕС. Один із засновників та організаторів діяльності Громадянського фронту сприяння перебудові на Житомирщині у 1989–1990 роках. У 1990 році був обраний народним депутатом України в Корольовському виборчому окрузі № 154 (м. Житомир). Працював у постійній Комісії Верховної Ради України з питань економічної реформи і управління народним господарством. Входив до Народної Ради. Один із засновників Соціал-демократичної партії України. Займався питанням формування національної грошової системи України. Організував низку міжнародних і національних конференцій та випуск серії книг з проблем впровадження та стабілізації національної валюти та розвитку банківської системи. У квітні 1993 року обраний президентом Асоціації українських банків (АУБ), займається питаннями розвитку банківської системи України, захисту інтересів комерційних банків. Під час Революції Гідності без коливань перейшов на бік повсталого народу.

– Як ви оцінюєте нинішню ситуацію в банківському секторі України?

– Перше: не буває національних банківських систем, відірваних від економіки. Якщо вони відірвані, то не є національними, бо не працюють на національний інтерес, а контролюються ззовні.

Друге: банківська система, як один із органів української економіки, має свої функції. Основною є так звана трансформаційна: банки повинні залучати вільні кошти населення й підприємств та перенаправляти їх у ті сектори економіки

й тим суб'єктам, які їх потребують. За січень-серпень 2015 року залишки всіх депозитів у національній валюті зменшилися майже на 10 мільярдів гривень, в іноземній – на 4,6 мільярда доларів. Тобто, банки не тільки не нарощують залучення коштів, а й, навпаки, втрачають ті, що їм довірили раніше. За цей самий період залишки кредитів у національній валюті зменшилися на 53 мільярди гривень, в іноземній – на 4,5 мільярда доларів. Тобто, економіка залишається практично без кредитної підтримки. Додайте до цього те, що влада зумисне створила ситуацію, за якої півсотні банків доведено до банкрутства, і ви дійдете висновку, що протягом останніх майже двох років система припинила виконувати свою базову функцію.

Виходячи з цього, мусимо констатувати, що в Україні банківської системи немає.

В Україні банки можуть не тільки не повернути депозити, а й привласнити грошові внески вкладників

КОЛИ БАНК ІДЕ ВА-БАНК

Під керівництвом Валерії Гонтаревої Національний банк України супроводжують фінансові «землетруси». Про те, чому це відбувається, розповідає президент Асоціації українських банків Олександр Сугоняко

А що є? Є розрахунково-касовий центр загальноукраїнського масштабу, який здійснює розрахунки й платежі із затримкою коштів клієнтів, ба, навіть із їхнім привласненням, коли клієнти свої гроші не отримують. Ось у такому стані перебуває українська банківська система сьогодні. В медицині такий стан називається коматозним.

– Що з того, що відбувається в банківській системі, спричинене спадком минулих років, а що – хибною політикою нинішньої влади?

– Повертаюся до того, що сказав: не можна говорити про українські банки, абстрагуючись від економіки. До 2005-го року банківська система була з'єднана з українською економікою. Після приходу до влади Ющенка дедалі більше фінустанов стали орієнтуватися на кредитування чужих економік, видаючи позики на купівлю їхнього експорту. В результаті кризи 2008–2009 років українці, які брали валютні кредити, через курсові різниці отримали додатковий борг у розмірі 180 млрд. гривень.

Відтоді в банків стали наростати проблеми. Люди не повертають позички. Фінустанови мусять формувати резерви. Вони втрачають капітал, ліквідність, платоспроможність і банкрутують. При цьому постраждали передусім банки, які видавали валютні кредити: західні й великі. Кредитні корпорації III й IV груп постраждали значно менше внаслідок першої кризи. Але ледве не стали жертвами спроби Нацбанку й адміні-

Незаангажовані фахівці банківської справи вважають першопричиною всіх фінансових негараздів в Україні призначення Петром Порошенком на посаду голови НБУ Валерії Гонтаревої

страції президента створити їм штучні проблеми через запровадження вищих вимог до статутного капіталу, збільшивши його із 75 млн. гривень до 500. Асоціації українських банків тоді вдалося відбити цю атаку.

Саме тоді треба було запускати народне господарство, програми економічного відродження, але цього не сталося. Режим Януковича, прийшовши до влади, почав відверто, нахабно грабувати країну, створюючи видимість економічної стабільності, тримаючи курс, знекровлюючи економіку й продаючи золото-валютні резерви. Досягнувши нульової інфляції за депозитних ставок 25–30%, вони за-

клали міну і під банки, і під економіку, яка не могла потягнути високі ставки за кредитами. З такою економічною політикою просідала й банківська система, потерпаючи від проблем та збитків.

Однак цим не обмежалося. Якщо в 2009 році було 38,5 млрд. грн збитків у банківській системі, то за вісім місяців 2015-го – 106,4 млрд. грн. Відсутність економічної політики уряду, спрямованої на оновлення господарства України, і його руйнація супроводжувалися знищенням української банківської системи. На жаль, усе це зухвало прикривалося коаліційною угодою, у якій написано, що метою реформи є інтеграція

українського фінансового сектору в міжнародний ринок капіталів. Для цього НБУ знищує українську частину банківської системи. А через іноземні банки, які належать міжнародним фінансовим інституціям, «український фінансовий сектор» буде інтегрований у світовий ринок капіталів. Неймовірна комбінація!

Чому за вісім місяців зменшення промислового виробництва сягнуло 18%? Будівництво, роздрібна торгівля, транспорт, сільське господарство падають. Ми маємо змогу використати цю ситуацію для запуску економіки, а в нас палець об палець для цього не вдаряють. Навпаки, роблять усе для того, щоб вона не піднялася. У таких умовах банківська система нормально не працюватиме.

– Що Нацбанк міг би зробити в умовах, у яких опинився, яку політику проводити, щоб не припуститися названих вами помилок?

– Без адекватної економічної політики нормальної банківської системи бути не може. Я це повторюю постійно. Чи можна було діяти НБУ інакше в умовах колосального відпливу депозитів? Треба було. Потрібно було виробити загальнонаціональну програму порятунку банківської системи. Йдеться про 200 тисяч працівників, напрацьовані технології, освічені кадри – український інтелектуальний трудовий потенціал, який необхідно було використати. І прийняти рішення: якщо відійшло 150 млрд. грн, то їх треба чимось замінити, а саме рефінансуванням. Якщо до початку відпливу депози-

тів цей банк був здоровим, то йому треба було дати ту суму, яку з нього забрали вкладники. Якщо він здоровим не був, одразу закрити, працювати з його активами, об'єднувати їх з іншими, створити перехідний банк, заморозити активи тощо. Розбиратися з цим можна було навіть після закінчення кризи. Але здорові фінустанови треба було зберегти.

– **Було багато розмов про те, що банкіри конвертували рефінансування у валюту й виводили за кордон. Може, саме тому НБУ обмежував видачу стабілізаційних кредитів?**

– Якби влада й поставлена нею керувати Нацбанком Валерія Гонтарєва хотіли не допустити виведення грошей окремими банкірами, а не покривали їх, то цього не було б. Водночас, щоб уникнути таких випадків, НБУ та уряд мали дати банкіру позитивну перспективу розвитку фінустанови, скажімо, років на 10. Якщо власникам банків перекидають горизонт і вони не знають, що з ними буде завтра, то як вони можуть діяти? Їм спеціально не давали надії, їх позбавили її заявами голови НБУ Валерії Гонтарєвої. Коли банкірам, а вони, м'яко кажучи, не святі, відрізають завтрашній день, то вони, очевидно, куплять за хабар рефінансування, переведуть ці гроші за кордон і втечуть за сприяння владних покровителів.

– **Скільки членів вашої асоціації було виведено з ринку? Чи були серед них неоднозначні випадки?**

– Із 59 банків, визнаних неплатоспроможними, 16 – члени Асоціації українських банків.

Чи можна було не допустити такого масового знищення банків? Так, можна. Чи були випадки, коли НБУ явно пішов проти інтересів України? Безумовно. Навіть голова Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (ФГВФО) ще на початку «зачистки» України від українських банків писав про те, що було чотири-п'ять фінустанов, які, на його погляд, можна було врятувати.

А суспільство якось дивно реагує. Активи збанкрутілих банків становлять майже 400 млрд. грн. Із них, скажімо, 100 млрд. грн. гарантовані ФГВФО, решта – втрачені кошти фізосіб (із вкладками понад 200 тис. грн) та юросіб, зокрема малого та середнього бізнесу. Йдеться про мільйони українців, пограбованих купкою людей, які пішли ва-банк, ухвалюючи та виконуючи рішення про «зачистку». Це при тому, що була можливість ті активи зберегти, а не дербанити. Створити, скажімо, один банк на 400 млрд. грн і працювати з тими активами. Вкладники, кошти яких застрягли в цих фінустановах, могли б почекати рік-два-три, якби мали надію

повернути собі бодай щось. За цей час економіка почала б працювати, а ті, хто брав кредити, стали б їх потихеньку повертати, і люди отримували б свої кошти. Чому цього не зроблено?

– **Виходячи з такої логіки, у якій перспективі та за яких умов можна очікувати повноцінного функціонування української банківської системи?**

– Починати потрібно з власності. В Україні власність на об'єкти господарської діяльності має непевний характер. Коли влада змінюється,

Третя – Національний банк. Центробанк – це унікальна структура, що формує грошові відносини, створює національний еквівалент вартості, контролює обіг грошей і відповідає за інфляцію, валютний курс та відсоток. У нас немає закону про національну валюту і грошовий обіг. А НБУ перетворився на джерело фінансових ризиків.

Наступні дві точки – самостійна українська економічна та монетарна політики. Але дотепер її в нас і не могло бути, бо маємо несамостворених псевдовласників, а також

стали зміна структури української економіки, яка відповідала б потребам українського суспільства та наявним у країні матеріальним ресурсам. Виконання цього завдання значною мірою залежить і від політики НБУ, який через грошову пропозицію, нагляд та регулювання банків також впливає на економіку.

Головним опертям банківської справи в Україні повинна бути довіра, яка має пронизувати всі вищезазначені рівні.

– **Чи продовжуватиметься відтік депозитів?**

– За останні два роки депозитна база радикально зменшилася. Ті українські банки, які вижили, також потихеньку втрачатимуть вклади й надалі під контролем НБУ, а іноземні, можливо, і вже нарощують.

На середину 2013 року депозити у гривні становили 370 млрд. грн., у валюті – 31 млрд. дол. На початок вересня 2015 року гривневі вклади становили 356 млрд. грн., валютні – 14,9 млрд. дол. У доларовому еквіваленті власники депозитів тепер стали біднішими в 2,5 рази. При цьому частина з них втратила все чи майже все. Тобто, Україні та банківській системі завдано нищівного удару. На цьому потрібно акцентувати, а тим, хто це зробив, слід дати належну оцінку в судах.

– **На вашу думку, чи є нині курс гривні рівноважним і чи відіграв він усі дисбаланси, які економіка накопичила за багато років?**

– Курс національної валюти визначається станом платіжного балансу, надходженнями та виплатами валюти за зо-

основна маса товарів для внутрішнього споживання вироблялася всередині країни. У США експорт до ВВП становить приблизно 15%, у ЄС – близько 20%, тому для внутрішніх цін цих країн валютний курс практично не має значення. Натомість для України, в якій частка експорту у ВВП перевищує 50%, обвал цін на експортну продукцію миттєво відбивається на курсі гривні, ціни на всі імпортовані товари автоматично зростають і ми отримуємо гостру залежність від курсу.

Хіба не зрозуміло, що ще років 15 тому треба було поставити перед собою мету – не допустити високої залежності цін від курсу? А це можливо лише за однієї умови: коли в Україні внутрішній ринок споживає 60-70% того, що виробляє економіка. Для позбавлення такого руйнівного впливу курсу на українське суспільство потрібно нарощувати виробництво для внутрішнього ринку. Це життєвоствердуюче для країни завдання. Питання життя і смерті держави. Тому ніяких «але» я не приймаю ні від кого.

Оскільки такої політики немає й немає людей ані в уряді, ані в міністерстві фінансів, ані в Нацбанку, які б так діяли, то суспільство приречене платити й надалі різким зубожінням через падіння курсу. В 2006 році дефіцит рахунку поточних операцій становив 1,6 млрд. дол., і доріс до майже 13 млрд. дол. – у 2008 році. Після девальвації та кризи у 2009 році дефіцит повернувся до 1,7 млрд. дол., а у 2013 році доріс до 16,5 млрд. дол. Нині дефіцит знову незначний, але якщо ми не змінимо структуру економіки та не збалансуємо виробництво для внутрішнього ринку й на експорт, то через кілька років ми матимемо ті ж самі курсові «граблі». Девальвація невідворотна, якщо не змінимо економічну політику, точніше не розробимо нову.

– **Стратегічний контекст зрозумілий, а що можна сказати про курс на найближчу перспективу?**

– Чи є нинішній рівень курсу гривні адекватним? Якби минулого року з'явився оптимізм і надія на те, що економіка зростатиме, то можна було б зупинитися на 12-15 грн./дол. Оскільки влада не дала такої надії, то негативні очікування завалили курс, а економічні реалії – зменшення платоспроможного попиту в країні, підвищення цін, утиски національного виробника – довершили справу. На сьогодні ми маємо майже 22 гривні за долар. Різницю між цим курсом і, скажімо, 14 грн./дол. – 8 гривень на доларі потрібно віддати Яценюкові разом із Яресько та Гонтарєвою.

Інтерв'ю провів Любомир Шавалюк «Тиждень»

Подальший обвал гривні за існуючих економічних реалій в Україні неминучий

навіть великі олігархи не можуть бути впевненими в тому, що привласнене раніше в них не заберуть, не кажучи вже про малий бізнес, скажімо, торговельний, коли тебе можуть випхнути з торговельної точки в одну мить. Якщо замість власників у нас псевдовласники, то вони будуть псевдогосподарями, які не працюють на перспективу, а намагаються урвати побільше тут і тепер. Дуже важливою з огляду на це є суспільна легітимізація приватної власності. Це завдання, не виконавши яке ми не отримаємо жодного позитивного економічного результату. Суспільна легітимізація формує необхідний для економіки простір довіри, без якої господарська, а тим більше банківська діяльність неможлива.

Друга реперна точка – відносини між банками та суб'єктами господарювання. Через невирішену проблему власності в нас не могло виробитися конструктивної взаємодії між ними заради зростання виробництва потрібних українцям товарів. Звідси постають величезні ризики господарської та банківської діяльності.

Лідер фракції Радикальної партії у Верховній Раді Олег Ляшко вручає Валерії Гонтарєвій фальшиві долари – як знак недовіри народу до неї

залежну грошову систему. В економічній політиці уряду головним стратегічним завданням років на 10 повинна

внисьноекономічними контрастами. Для того, щоб коливання курсу не впливали на внутрішні ціни, потрібно, щоб

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

ку з президентом Петром Порошенком, який, здається, за останні півроку вирішив повторити чи не всі помилки на президентській посаді свого попередника, що так кепсько закінчив.

Серед головних – формування свого аналогу «сім'ї», кола наближених до «тіла» функціонерів та намагання примусити парламент до лояльності силовими засобами. Ці придворні отримують всі головні гешефти та важелі впливу на ситуацію. Тоді як чимала частина тих, хто допомагав прийти до влади, відсуюються в бік. Але не збираються з тим миритися, й починають боротьбу проти Петра Олексійовича. Як і парламентські опоненти та колишні друзі. Все це дуже нагадує сценарій 2012-2013 років, який, зрештою, багато в чому й призвів до повалення режиму Януковича.

У відповідь на тиск на себе Григоришин пішов в медіа атаку, давши інтерв'ю «Українській правді», де гостро виступив проти Арсенія Яценюка та Бориса Ложкіна. Щоправда, особисто Порошенка намагався не зачіпати – мабуть, сподівається, що «добрий цар», який наразі зайнятий міжнародними справами, їх розсудить.

На додачу до цього, колишній штатний журналіст «Української правди», а нині народний депутат Сергій Лещенко, виступив з низкою викривальних заяв про виведення Арсеном Аваковим, найближчою довіреною особою з пулу прем'єра, 40 млн. доларів в офшори та про відкриття проти Бориса Ложкіна кримінальної справи в Австрії за відмивання грошей.

Потім – низка арештів та звільнень не-лояльних людей в податковій та службі фінансового моніторингу. Подейкують, що Борис Ложкін отримав карт-бланш на збирання фінансово-адміністративних ресурсів, так само як інший заступник голови АП, Віталій Ковальчук – на структурування політичного поля. Як випливає з останніх подій, гарячкові пошуки фінансів та ресурсів зачепили тепер і вчорашніх союзників Банкової, які стали тепер стрімко перетворюватися на ворогів.

Як стверджують джерела в адміністрації президента, Порошенко взяв курс, який до болі нагадує дії Віктора Януковича з кінця 2012-го року аж до його відсторонення від влади. Тобто, опертя на кількох наближених осіб, до яких він прислухається у прийнятті рішень. Тоді як дальнє коло, навіть ті,

ПЕТРО ПОРОШЕНКО ПОВТОРЮЄ СХЕМИ ЯНУКОВИЧА

Будьмо відверті: Петро Порошенко далекі не найгірший президент з тих, що ми мали. Оптиміст сказав би: могло бути й гірше. Проте навіть добре поінформований оптиміст не знає відповіді на запитання: чому в Україні нічого не змінюється? Чому влада боїться ламати стару матрицю? Чому ніхто не покараний за вбивства, зради й пограбування?

Щоб зрозуміти, які відповіді можемо одержати від влади і чи можемо взагалі, мусимо визнати очевидне: так, ми були колонією й маємо хронічну проблему з якістю еліти. Адже та, що з'явилася від 1991 року, спочатку була просто уламком колоніальної адміністрації, а згодом її швидко замінила собою новопостала компрадорська буржуазія. В умовах слабкої постколоніальної держави компрадорський бізнес здобув величезні статки й дивився на державу як на дійну корову. У кріслі «царя в провінції» відтоді побували колишній червоний директор Кучма, колишній банкір, схильний до етнографізму, Ющенко і ставленик від компрадорів Сходу Янукович.

У 2014 році Янукович утік, а що лишилося? Лишився фактичний колоніальний статус України. Тобто метрополія, яка сьогодні розраховує на економічний потенціал колонії, компрадорський великий бізнес, креольська свідомість і посттоталітарний страх змін. Великий бізнес виріс в Україні початку 90-х залежним і орієнтованим на метрополію, але, зрештою, яким ще буває компрадорський бізнес у відносинах колонія – метрополія? І навіть у такому бізнесу Українська держава? Цілком достатньо адміністрації у вигляді такого собі закритого акціонерного товариства (ЗАТ), де все вирішуватиме клуб «сильних і багатих», хоча формально-демократично акціонерами можна записати всіх громадян України й через телевізор транслювати їм потрібні сигнали. Патріотизм? Ну, так для цього є малороси, які завжди готові освятити обладки вишиванкою чи козацькою піснею. Соціальні протести? Ну, так для цього є ліві – молоді й активні ліваки, які красиво й епатажно випускають пару в свисток.

Те, що історія завжди йде по колу, чули всі. Ось тільки конкретні прояви цієї максими іноді мають дуже прикрий вияв. Ось, наприклад, як у випад-

Найяскравішим маркером цього тренду став конфлікт між головою адміністрації президента Борисом Ложкіним, прем'єр-міністром Арсенієм Яценюком та олігархом Костянтином Григоришином, що тільки набирає обертів з кожним днем. Спусковим гачком для нього стала боротьба за контроль над енергоринком. Протягом останніх тижнів МВС та АП плановірно вичавлюють людей Григоришина з енергокомпаній – так, були звільнені Ігор Балабанов з посади в.о. керівника «Центренерго» та Юрій Касич з крісла керівника «Укренерго». А «Укренерго» – це системна компанія в бізнесі російського олігарха в Україні, якому належать кілька обленерго ще з кінця 1990-х років, коли він їх захопив, використовуючи допомогу братів Суркісів та Віктора Медведчука. Надалі їхні політичні та бізнесові шляхи розійшлися, однак власність залишилася.

Нагадаємо, що Костянтин Григоришин з 2004-го року відіграє достатньо важливі позиції в українському політикумі. Окрім того, що він всі ці роки фінансував комуністичну партію України та був одним з союзників регіоналів, він також був одним з перших з тих, хто підтримував Петра Порошенка у його поході на президентство. Тому намагання витиснути його з енергобізнесу сприйняв як образу та жорсткий «кидок».

Також Лещенко й сам Григоришин звинуватили Порошенка в тому, що, фактично, наразі країною править так званий «тіньовий уряд». Ні, не смішна фікція, яку намагалися створити колишні посадовці режиму Януковича в Москві, а 4-5 наближених до тіла президента олігархів та функціонерів, що відсуюють від годівниці всіх інших. Екс-журналіст назвав прізвища самого Ложкіна, друга президента з часів армії, екс-члена команди Черновецького Ігоря Кононенка, двох фінансистів команди Яценюка, олігархів Миколи Мартиненка та Андрія Іванчука, а також агропроммагната Юрія Косюка та непотоплюваного Віталія Хоментинника, що нині очолює депутатську групу «Відродження».

Варто зазначити, що про подібні речі за лаштунками парламенту та в політикумі почали говорити ще з літа. Й якщо корупційні звинувачення Лещенка ще треба довести, то ось факт формування президентом нового аналогу «сім'ї» вже майже не викликає сумнівів. З моменту, коли Петро Порошенко взяв чіткий курс на вибудовування жорсткої вертикалі влади під себе. Символом початку цієї компанії стало гучне звільнення з посади губернатора Дніпропетровщини Ігоря Коломойського, далі було скандальне витиснення з посади голови СБУ Валентина Наливайченка за те, що той спробував розслідувати корупційну справу по пожежі на базі БРСМ у верхівці влади.

хто допомагав прийти до влади, тепер відсунути на узбіччя.

Так само в АП взяли курс на жорсткий примус членів парламентської коаліції до лояльності. Історія з «Радикальною партією» – її наочний приклад. Варто було Ляшчу та його команді від звичайного перформансу перейти до реального виходу з коаліції, як фракція буквально посипалася – кілька депутатів під кримінальними справами, Ігор Мосійчук вже сидить, ще кілька депутатів, скоріш за все, найближчими днями вийдуть з фракції. Це – прямий сигнал «Самопоміч» та «Батьківщині», які планували до початку виборів також вийти з коаліції. Бо наразі ситуація для Банкової геть кепська – голосів настільки не вистачає навіть в середині самої фракції БПП, що кілька днів тому Юрій Луценко на повному серйозі пропонував взагалі під будь-якими приводами не збирати Раду до виборів.

Подіє це залякування чи ні, покажуть найближчі дні, однак вже зараз можна констатувати, що Петро Порошенко ступив на дуже слизьку доріжку. Доріжку силового тиску на всіх оточуючих. Власне, не дивує, що відповіддю Банкової на жорсткий медіа удар Григоришина-Лещенка стали «маскишоу» в офісі «Укренерго» в понеділок, 5 жовтня. Петро Олексійович, який дедалі більше заплутується у своєму бажанні зробити красиву картинку, не міняючи сутність системи, вперто не хоче втрачати владу.

Й не було б нічого поганого у витисненні Григоришина з енергетичної системи, якби була усунута політична корупція з найближчого оточення самого президента – наприклад, що стосується скандалу з офшорами Ігоря Кононенка, через які щомісячно виводиться з країни мільйони євро, чи його зв'язками зі структурами, які займаються нелегальною торгівлею зброєю.

Дуже сумно, що президент не знаходить наразі нічого кращого, ніж йти по колу, слідами Януковича, який так само жорстко чавив своїх супротивників та колишніх друзів. Натомість, тримаючи біля себе лизоблюдів, які абсолютно втратили страх у бажанні якомога швидше збагатитися. Чим перетворив на момент початку Майдану левову частку правлячої еліти, не кажучи вже про звичайних людей, на своїх лютих ворогів.

Богдан Буткевич

В УКРАЇНІ

АВАРІЯ КАТЕРА
ПОБЛИЗУ БІЛГОРОД-
ДНІСТРОВСЬКОГО

Унаслідок аварії прогуляно-кового катера в районі Затоки поблизу м.Білгород-Дністровський знайдено 14 тіл загиблих, вдалося врятувати 22 особи. Про це повідомили у прес-центрі Мінінфраструктури України.

«Вдень 17 жовтня судно «Іволга» вийшло з приватної бази для прогулянки в акваторії Чорного моря в районі м.Білгород-Дністровський. За попередніми даними на борту перебувало 36 осіб. Під час повернення на базу приблизно о 4-й годині по полудні судно перевернулося», – йдеться у повідомленні.

Терміново було проведено рятувальну операцію, в якій брали участь судна адміністрації морських портів України, Білгород-Дністровського порту і Держприкордонслужби.

Як повідомив заступник голови Одеської ОДА Володимир Жмак, причина трагедії – перевантаженість майже втричі судна, сильний шторм і відсутність рятувальних жилетів.

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк розпорядився створити спеціальну комісію для розслідування обставин трагедії. Її очолив віце-прем'єр-міністр – міністр регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ України Геннадій Зубко.

Губернатор Одеської Міхеїл Саакашвілі заявив, що власник затонулого в Затоці катера зник. За словами Саакашвілі, капітан судна, який є сином власника, врятувався, «схопившись за табуретку». Його затримали. Ведеться слідство. Губернатор повідомив, що судно також не подавало сигнал SOS, і це стало однією з причин того, що загинуло так багато людей.

«НАРОДНА РАДА»
ПРОТИ ПЕТРА ПОРОШЕНКА

Устані партій, що нині називають себе опозицією, розпочалися переговори про об'єднання. Тож після місцевих виборів, що мають відбутися 25 жовтня, на президента Петра Порошенка може очікувати неприємний сюрприз.

Після виходу 1 вересня Радикальної партії Олега Ляшка з коаліції, першому заступнику голови фракції «радикалів» Андрію Лозовому прийшла ідея – об'єднати в один орган партії, що вважають себе опозиційними до нинішньої влади. Орган має робочу назву «Народна рада».

До такого формату опозиції можуть увійти безпосередньо Ра-

дикальна партія, УКРОП, представники ВО «Свобода» та «Правого сектору». Також приєднатися до опозиції може частина партії та фракції «Народний фронт», що орієнтується на першого віце-спікера Андрія Парубія. Це приблизно 15 народних депутатів.

Переговори щодо можливого об'єднання будуть більш конкретними після місцевих виборів, які можуть стати трампліном для позачергових парламентських. Очевидно, що радикально налаштовані опозиціонери добре підготуються до битви з владою.

РІВЕНЬ ПІДТРИМКИ
ВСТУПУ УКРАЇНИ
ДО НАТО ЗРОСТАЄ

Рівень підтримки серед українців імовірного вступу України до НАТО зростає. Про це свідчать результати опитування, що їх оприлюднила 17 жовтня соціологічна група «Рейтинг». За цими даними, у вересні нинішнього року на уявному референдумі щодо такого вступу за нього проголосували б 48 відсотків опитаних. Проти були б 28 відсотків. 17 відсоткам було важко відповісти, а 8 відсотків не пішли б голосувати.

Попереднє опитування «Рейтингу» з таким самим запитанням, здійснене в липні цього року, засвідчило підтримку на той час вступу України до НАТО 41 відсотка опитаних, а проти тоді були 30 відсотків.

Опитування соціологічної групи «Рейтинг» було здійснене на замовлення Міжнародного республіканського інституту із США і відбулося по всій Україні, крім окупованих територій Криму й частини Донбасу, з 7 по 21 вересня. Всього було опитано 1200 мешканців України віком від 18 років і старших. Вибірка є репрезентативною за статтю, віком, освітою, регіоном і величиною населеного пункту. Допустима похибка не перевищує 2,8 відсотка.

НА ЯКИХ АВТОМОБІЛЯХ
ЇЗДЯТЬ ЕСБЕУШНИКИ?

Працівники Служби безпеки України (СБУ) при скромних офіційних зарплатах користуються дорогими автомобілями. Про це йдеться в сюжеті-розслідуванні телепрограми «Схеми».

Платні в головному управлінні СБУ в Києві та Київській області становлять від 4 до 16 тисяч гривень, йдеться в розслідуванні. При цьому деякі працівники спецслужби щоранку приїжджають на працю на автомобілях вартістю від 30 до 100 тисяч доларів.

Зокрема, перший заступник голови СБУ, начальник головного управління по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю центрального управління СБУ Віктор Трепак їздить на працю на Toyota Land Cruiser Prado.

Журналісти поцікавилися декларацією Трепака, але він виявився єдиним в управлінні СБУ, хто не оприлюднив власні статки

на офіційному сайті. Декларація з'явилася майже через тиждень після запиту журналістів. У документі вказано, що Toyota Land Cruiser знаходиться у власності родини Трепака.

Під час зйомок дорогих автомобілів есбеушників біля головного управління СБУ в Києві області на знімальну групу силовики вчинили напад. Водночас Служба безпеки намагалася зашкодити виходу в ефір сюжету. Голова СБУ Василь Грицак публічно пообіцяв свою допомогу в ідентифікації оперативних працівників, які напали на журналістів, проте нічого не зробив. Журналісти зробили висновок, що це відомство наскрізь уражене корупцією, масштаби якої не поступаються тим, що були під час президентства Януковича.

ХТО ПРИХОВУЄ ФАКТИ
ПРО РОЗСТРІЛ МАЙДАНУ?

Колишній голова Служби безпеки України (СБУ) Валентин Наливайченко заявив, що в дні розстрілу активістів на Майдані взимку 2014 року в Києві перебував радник президента РФ Володимира Путіна В.Сурков і було завезено зброю з Росії. Про це Наливайченко заявив 19 жовтня в телепрограмі «HardTalk».

За словами экс-голови СБУ, ще 8 травня 2015 року він офіційним листом передав до Генпрокуратури документи, які свідчать, що 20-21 лютого 2014 року в Україні перебував радник Путіна Владислав Сурков за документами, оформленими на ім'я Асланбека Дудаєва. «Він прибув у супроводі шести генералів ФСБ, його зустрічав генерал СБУ Бик», – повідомив В.Наливайченко. «Ці матеріали передано листом №468 від 8 травня 2015 року. На другій сторінці листа написано, у яких кейсах і якого типу було завезено снайперські гвинтівки», – додав экс-голова СБУ. Він додав, що Сурков зустрічався особисто з тодішнім главою СБУ Олександром Якименком.

Як відомо, раніше генпрокурор Віктор Шокін заявив: «Я попросив Наливайченка надати нам хоч якісь документи, що підтверджують це. Досі їх немає». «Я не маю даних, що у розстрілі Небесної сотні є російський слід. З тих матеріалів, якими ми володіємо, неможливо зробити такий висновок», – підкреслив генпрокурор.

Валентин Наливайченко ж стверджує, що документи, які підтверджують російський слід у розстрілі учасників Євромайдану, перебувають в адміністрації президента та канцелярії Генпрокуратури. «Я можу сказати і генеральному прокурору, і головне – журналістам та українцям, де

перебувають ці матеріали, щоб швидше Генеральна прокуратура їх знайшла й долучила до справи. Ці матеріали перебувають на вулиці Банковій, оригінали я особисто вручив президенту».

СИНЦІ ЮЛІЇ ТИМОШЕНКО
ОЦІНИЛИ В ТРИ РОКИ
ТЮРМИ

Комінтернівський районний суд Харкова 19 жовтня виніс вирок щодо винних у побитті лідера партії «Батьківщина» Юлії Тимошенко під час її перебування в Качанівській колонії. Про це повідомив депутат від «Батьківщини» Сергій Власенко.

За його словами, дослідивши докази й допитавши велику кількість свідків, суд підтвердив факт побиття Юлії Тимошенко високоставленими співробітниками Качанівської колонії 20 квітня 2012 року.

Як установлено рішенням суду, фізичне насильство до Тимошенко застосовували тепер уже колишні співробітники колонії: перший заступник начальника колонії Андрій Коваленко, заступник начальника колонії Андрій Парамей та старший інспектор колонії Євген Зимогляд (стосовно нього справу виділено в інше провадження, оскільки він зник з території України).

За вироком суду, А.Коваленко отримав 3 роки позбавлення волі з одночасним позбавленням військового звання підполковника внутрішньої служби. Після відбуття покарання йому 3 роки заборонено працювати в пенітенціарній службі.

А.Парамей отримав 3 роки ув'язнення з відстрочкою виконання на 3 роки.

Суд прийняв клопотання Ю.Тимошенко та її захисту щодо зменшення покарання для Парамея через те, що ще під час перебування лідера «Батьківщини» в лікарні «Укрзалізниці» він повністю розкався, вибачився перед Юлією Тимошенко та надав захист цінну інформацію.

АНАТОЛІЙ ГРИЦЕНКО:
«В СЬОГОДНІШНІЙ
УКРАЇНІ ДОНЕСТИ ЛЮДЯМ
ПРАВДУ НЕМОЖЛИВО»

«Свобода слова складається з двох частин: права громадян говорити і обов'язки влади слухати й реагувати. На вашу думку, як в Україні нині зі свободою слова, під час правління Петра Порошенка в порівнянні з

періодом правління Януковича? Краще чи гірше? Моя відповідь: стало гірше», – про це на своєму Facebook написав лідер партії «Громадянська позиція», колишній міністр оборони України Анатолій Гриценко. «Нині навіть можливість висловити на центральних каналах позицію, відмінну від президентської, стала на порядок менше, ніж за часів Януковича», – зазначає Анатолій Гриценко. «У період бандитського режиму на центральних каналах я міг наводити факти корупції влади, називати задіяних високих посадовців, у тому числі Януковича, Азарова, Ключова, Пшонку, Захарченка, Сашу-стоматолога. Вказував статті Кримінального кодексу і терміни, на які їх потрібно посадити за скоєні злочини. Попереджав, що після зміни влади «Партія регіонів» повинна бути розпущена, а її вище керівництво піде під суд, – згадує політик. – І ніхто мого доступу в ефір по команді з Банкової тоді не обмежував. А нині? Зараз не те, що про злочини влади, навіть правду про Мінські або Паризькі домовленості, президентські законопроекти й укази людям донести неможливо». «Центральні канали перекирили одразу після обрання Порошенка президентом. А його власний «5 канал» перекрито набагато раніше. Що тут сказати? Влада, яка боїться правди, – слабка влада. Вона звичайний швидко втрачає довіру народу. І звичай така влада погано закінчує», – резюмував Анатолій Гриценко.

ПАМ'ЯТНИК МАТЕРІ-ВДОВІ
НА ВІННИЧИНІ

У селищі Оратів, що на Вінничині, 20 жовтня відкрили пам'ятник матерям-вдовам Другої світової війни. Ініціатива належить районній ветеранській організації. Ідею виношували ще з 2013 року, однак здійснили задумане лише тепер.

Оскільки нинішнє лихоліття засіяло горем втрати і чимало нинішніх молодих жінок, котрі стали вдовами, то, вочевидь, цей пам'ятник буде прив'язаний і до нашого часу.

«Ми відкрили цей пам'ятник, щоб назавжди увічнити Матір за її величний подвиг. Ми хочемо, аби ніколи наша земля не знала жакхт війни, щоб не ридили матері, ховаючи своїх синів, щоб над нами завжди було тільки мирне небо», – сказала на відкритті пам'ятника голова районної державної адміністрації Надія Мельничук.

Під час урочистої церемонії відкриття пам'ятник освятив священник УПЦ КП отець Андрій. Також було закладено капсулу, а молодь висадила довкола кущі калини.

Нині на території Оратівського району проживає 114 вдів.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Віце-президент США Джо Байден оголосив 21 жовтня, що не балотуватиметься в президенти Сполучених Штатів у 2016 році. Про це він заявив під час виступу перед Білим домом. Поруч з ним у цей момент стояли президент США Барак Обама та дружина Байдена Джил.

Упродовж останніх місяців було багато спекуляцій щодо можливості Байдена брати участь у президентській кампанії. Політичні аналітики намагалися визначити, як це вплине на шанси інших кандидатів від Демократичної партії, лідером серед яких наразі є Гіллари Клінтон. Тепер все стало ясно – демократи остаточно поставили на Гіллари, а серед республіканців перед веде Дональд Трамп, який, попри всю свою ексцентрику, може скласти колишній перший леді й колишньому держсекретареві США гідну конкуренцію. Більше того, він може навіть її перемагати. І ось чому.

Кажуть, що історія має тенденцію до повторення. І якщо це так по відношенню до наступних президентських виборів у США, то є всі підстави уважніше придивитися до республіканця Дональда Трампа.

Нинішня ситуація в США та світі нагадує ту, яка була в кінці 1970-х – на початку 1980-х років, за президентства Джиммі Картера. Тоді відбулося серйозне загострення радянсько-американських відносин, що отримало назву «нового витка холодної війни». В очах мешканців США й західної громадськості в цілому Америка здавала свої позиції перед «червоним» натиском: в кінці 1979 року СРСР увів свої війська до Афганістану, а починаючи з 1980-го, прорадянський режим у Польщі ледь стримував масштабні виступи опозиції, яка боролася за демократизацію й лібералізацію життя в країні.

При цьому в Радянському Союзі тривало військове будівництво. До 1980-х років у радянських збройних силах танків було більше, ніж у всіх інших країн світу разом узятих. Було створено потужний океанський флот. Важливими напрямками розвитку «імперії зла» стало нарощування військового потенціалу, гонка озброєнь. Консервативні кола США та інших західних країн критикували Картера за зайву поступливість по відношенню до СРСР, котра, на їхню думку, підштовхувала Радянський Союз до більш активної боротьби проти Заходу.

Вам, шановний читачу, це нічого не нагадує? Крим, Східна Україна, Сирія... А що стосується російських військових «м'язів», то сама Москва, як відзначає газета «Вашингтон пост», заявила, що нинішня військова міць Росії досягла свого піку за останні 25 років.

Однак, незалежно від того, наскільки, на думку Кремля, його політика у вже згаданих регіонах є правочинною, а ремілітаризація Росії виправданою, дії ці сприймаються на Заході, як вияв російського експансіонізму, котрий потребує жорсткої відсічі. При цьому консервативні кола США, як і в кінці 1970-х, поклада-

ють більше шкоди, ніж користі – Міністерство освіти й Міністерство енергетики. Зі свого боку, Обама створив «Бюро фінансового захисту споживачів», посадив на шию платникам податків енну кількість «царів», а також кардинально підсилює урядовий контроль за фінансовою сферою, охороною здоров'я та енергетикою.

До цього можна ще додати стимуляцію адміністрацією Обами профспілкового руху, в тому числі за рахунок політики: «Твоя думка не збігається з профспілковою? Матимеш проблеми». Приклад цьому – спроба Національної ради з питань трудових

І, нарешті, духовні цінності. Трамп, там само як і Рейган, вважає Сполучені Штати Америки «найбільшим джерелом свободи, яке коли-небудь знав світ». Він особливо підкреслює, що в цьому він відмінний від Обами, для якого Америка «така сама країна, як і всі інші».

Критики нерідко кажуть, що слабке місце Трампа – зовнішня політика. Мовляв, бізнесмен ніколи нею не займався й має про неї доволі приблизне уявлення. Чи не тому він, на відміну, наприклад, від Рубіо, не виявив бажання розпочати в разі обрання на президентську посаду новий «хрестовий похід» проти Кремля,

«Для Трампа, – наголошує Politico.com, – зовнішня політика – це просто використання мистецтва переговорів на міжнародній арені. Він ставиться до зовнішньої політики, як до нескінченних перемовин і з друзями, і з ворогами. Для нього – це гра, в якій або обдуриш, або обдурять тебе».

Отже, жодного Рейганівського «хрестового походу» проти Росії? Поки що. Для Трампа головний інструмент зовнішньої політики – це економіка. Це означає, що Росія за часів президентства Трампа може отримати новий потужний «залп» економічних санкцій, котрі здат-

ЧОМУ У ТРАМПА Є ШАНС

Америка стомилася від бюрократів – вона хоче бачити в Білому домі нового Рональда Рейгана

ють відповідальність за те, що відбувається, на чинну американську адміністрацію.

Приклад цьому – недавній виступ кандидата-республіканця, сенатора Марко Рубіо. «Ми скочуємося до нової «холодної війни» й беззаперечне лідерство Америки є єдиною силою, здатною знову забезпечити торжество миру й безпеки, – сказав він в одній зі своїх передвиборчих промов. – Чим більше наш нинішній президент провалює Путіну спит на лідерство, тим важливіше для нашого наступного президента скласти його... Моя адміністрація не вмовлятиме Путіна про зустріч. До нього буде ставлення, як до гангстера й бандита, ким він, власне, і є». Рубіо висловився за значне розширення антиросійських санкцій та списку тих російських громадян, котрим заборонено в'їзд до США, а також за надання Україні реальної військової допомоги.

Внутрішня ситуація за президентства Картера нагадувала нинішню. Про це найкраще розповів журнал «Форбс»: «За чотири роки – з 1977 по 1981 рік – політика Картера майже зруйнувала американську економіку й наше становище в світі. І сьогодні дедалі більше здається, що ми бачимо повернення тих часів».

«Картер, який подібно до президента Обами прийшов немов нізвідки, – продовжує «Форбс», – присвятив себе створенню «великого уряду», заснувавши два нових міністерства, від яких було

відносин завадити «Боїнгу» побудувати збиральне підприємство в Південній Кароліні, котре, врешті-решт, було там збудовано. Згідно з інформацією газети «Волл Стріт Джорнел», протидія базувалася на тій підставі, що «Боїнг» буцімто ухвалив таке рішення, аби покарати непоступливі профспілки штату Вашингтон, де розташовані заводи «Боїнга».

Спробуємо на мить уявити себе американськими виборцями кінця 1970-х – початку 1980-х років, змученими надмірним адміністративним регулюванням. Не дивно, що слова Рейгана «Уряд не може розв'язати нашу проблему, бо уряд сам є проблемою», знайшли відгук у душах виборців.

А тепер порівняйте це з позицією Трампа, висловленою фразою «Найбільшою загрозою «американській мрії» є думка про те, що мрійники повинні жорстко контролюватися й перевірятися урядом». Причому ніхто не піддасть сумніву щирість цієї фрази, яка належить людині, котра стала символом свободи підприємництва.

Податки – одна з найбільш чутливих тем у передвиборчій кампанії кожного претендента на Білий дім. І тут, на думку американського консервативного оглядача Раша Лімба, між Трампом і Рейганом також є чимало спільного. Трамп, як свого часу Рейган, має намір зменшити податковий тягар для середнього класу й підвищити податки для тих, хто отримує воістину астрономічні прибутки (включаючи й самого себе).

як це зробив Рейган проти СРСР в 1980-ті роки?

Трамп, як наголошувала газета «Вашингтон пост», «справді уникає питань зовнішньої політики, підреслюючи, що не хоче оприлюднювати свої плани, оскільки це все одно, що відкрити карти перед Путіним та іншими світовими лідерами. Але виборці бачуть, що стоїть за цією хитрістю. Якщо Рональд Рейган зміг відкрито розповісти про свої плани, то чому цього не може зробити Дональд Трамп? Дедалі очевиднішою стає така причина мовчанки Трампа про свої плани в царині зовнішньої політики: у нього їх просто немає».

«Нічого подібного!» – заперечують прихильники Трампа, зокрема Роджер Стоун, багатолітній функціонер Республіканської партії й донедавна радник Трампа. «Трамп, – заявив Стоун в інтерв'ю американському інтернет-ресурсу Politico.com, – мав більше зустрічей з главами держав, ніж будь-хто інший з числа нинішніх кандидатів-республіканців на президентство».

Інший радник Трампа полічив, що бізнесмен здійснює 15-20 зарубіжних поїздок щороку, що дає йому можливість зрозуміти фінансову й політичну ситуацію в державах, які він відвідує. Сам Трамп запевняє, що веде бізнес з країнами на всіх п'яти континентах, що дозволяє йому глибоко проникати в механізм світової політики й встановлювати стосунки з людьми, котрі здатні реально впливати на ситуацію.

ні підірвати слабнуху російську економіку не менш ефективно, ніж нова гонка озброєнь в 1980-х підірвала економіку СРСР. При цьому Трамп заявляє, що Обама використовує санкції проти Росії лише на 30 відсотків від можливого.

Американці втомилися від професійних бюрократів. Хоча Рейган, як губернатор Каліфорнії, й належав до їхнього числа, американський народ багато в чому сприймав його передусім як голівудського кіногероя, здатного з допомогою кольта розібратися з «кепськими хлопцями». Те ж саме й Трамп – бізнесмен, власник конкурсу «Міс Всесвіту», але аж нік не апаратник.

І Рейган, і Трамп регулярно приходили в кожний дім американців з екранів телевізорів. Перший вів протягом 8 років програму G.E. Theater, а другий протягом 14-ти – програму The Apprentice. Саме через це обидвоє отримали велику перевагу перед своїми конкурентами, закарбувавшись у головах виборців саме так, як їм того хотілося. Рейган – як куратор історій, у яких завжди був щасливий кінець, а Трамп – як суперкомпетентний «боєць» залів для нарад, перед яким більш слабкі смертні могли тільки падати до лілиць.

Між Трампом і Рейганом, одним з найпопулярніших президентів в історії США, є ще й інші загальні риси, котрі можуть підсвідомо налаштувати серця виборців на користь мільярдера. Вони стали кандидатами в одному віці – в 69 років. Обидва затяті прихильники права американців на самозахист з допомогою зброї. В обидвох дружини – красуні, «ікони стилю»: в Рейгана актриса Ненсі, а в Трампа – колишня фотомодель Меланія. І, до речі, і Рейган (єдиний з усіх президентів США), і Трамп були до президентства розлучені: перший, що правда, один раз, а другий – двічі. Окрім цього, Трамп і Рейган схожі й різким «ковбойським» стилем спілкування, з чутливими шпильками на адресу своїх опонентів. Американцям такі «хлопці» подобаються.

Юрій Караш

В АМЕРИЦІ

ДЕМОКРАТИ В СЕНАТІ ЗАБЛОКУВАЛИ АНТИІМІГРАНТСЬКИЙ ЗАКОНОПРОЕКТ РЕСПУБЛІКАНЦІВ

Востанній битві Вашингтона з незаконною імміграцією законопроект про заходи покарання так званих «міст-прихистків» було заблоковано 20 жовтня в американському Сенаті сенаторами-демократами.

Вони об'єдналися, аби запобігти навіть обговоренню ініційованого республіканцями законопроекту, котрий міг обмежити виділення федеральних коштів для сотень міст і каунті, котрі не співпрацюють з владою, аби виявляти й депортувати нелегалів.

«Цей жажливий законопроект можна також назвати «законом Дональда Трампа», – заявив лідер демократів у Сенаті Гаррі Рід, маючи на увазі лідера президентських перегонів у стані республіканців, який назвав мексиканських іммігрантів «наркоділерами й гвалтівниками» й пообіцяв зупинити незаконне проникнення нелегалів на територію США.

Втім, ініціатори законопроекту стверджують, що відмова від співпраці між місцевими й федеральними органами влади в питанні нелегальної імміграції ставить під загрозою суспільну безпеку в США, а відхилення запропонованого республіканцями законопроекту збільшить кількість нелегальних іммігрантів у країні, яка нині сягає 12 мільйонів осіб.

КОРУПЦІЯ В ООН

Велике журі присяжних у Нью-Йорку пред'явило в середу, 21 жовтня, колишньому голові Генеральної асамблеї ООН, повноважному представникові Антигуа й Барбуда при організації Джону Ешу звинувачення в отриманні хабаря в розмірі 1,3 мільйона доларів.

Такі ж обвинувачення пред'явлено мільярдерів з Макао (Китай) Ін Лап Сену і трьом іншим підприємцям, які, як стверджує сторона звинувачення, отримали цей хабар.

Згідно з даними прокуратури, Еш прийняв гроші від групи китайських бізнесменів в нагороду за лобювання їхніх інтересів у ООН.

Звинувачення стверджує, що Еш витратив отриманий хабар на

розкішні відпустки, дизайнерський одяг і годинник Rolex. У разі визнання його винним заарештованому на початку жовтня Ешу загрожує до 6 років позбавлення волі. 61-річний дипломат виконував обов'язки голови Генасамблеї ООН з вересня 2013 по вересень 2014 року.

Разом з ним до кримінальної відповідальності притягнуто 48-річного Френсіса Лоренцо, заступника представника Домініканської Республіки в ООН та китайських бізнесменів – 27-річного Джеф Іня, 57-річну Шивей Янь і 52-річну Хейді Гун Пао.

ЩЕ НЕ ВСТИГЛО ВИСОХНУТИ ЧОРНИЛО...

Ще не встигло висохнути чорнило під ядерною угодою між Іраном з одного боку та Сполученими Штатами, Великою Британією, Німеччиною, Францією, Китаєм, Росією та Євросоюзом – з іншого, як Тегеран провів випробування балістичної ракети. Це є кричущим порушенням ним обмежень щодо розробки ракет. Про це 20 жовтня заявив президент США Барак Обама.

За його словами, Сполучені Штати продовжуватимуть чинити тиск на Іран у цьому питанні, незважаючи на ядерну угоду з цією країною. «Ми маємо намір продовжувати чинити тиск на Іран через міжнародне співтовариство, – зазначив Обама. – Кепська поведінка й виклик міжнародній спільноті мають свою ціну – як в регіоні, так і в світі загалом».

Також у США вважають, що випробування Іраном балістичної ракети порушило резолюцію Ради Безпеки ООН. Про це заявила постійна представниця США при ООН Саманта Павер. «Після аналізу наявної інформації ми можемо підтвердити, що 10 жовтня Іран запустив ракету середнього радіусу дії, яка може нести ядерний заряд», – цитує слова Павер інформагенція AFP. За її словами, це є «очевидним порушенням резолюції Ради Безпеки ООН 1929».

Резолюція, ухвалена через кілька днів після досягнення угоди з Іраном щодо його ядерної програми, забороняє Ірану розробку ракет, які можуть нести ядерні боєголовки.

США ЗДІЙСНИЛИ НАВЧАЛЬНЕ ПЕРЕХОПЛЕННЯ БАЛІСТИЧНОЇ РАКЕТИ НАД ЄВРОПОЮ

Ракетний есминець США USS Ross успішно перехопив 21 жовтня балістичну ракету на півночі Атлантичного океану у ході демонстрації, яка відбулась у рамках спільних навчань, присвячених відпрацюванню роботи системи протиракетної оборони Maritime Theater Missile Defense Forum. Про це повідомило командування ВМС США у Європі та Африці.

Вперше на неамериканському полігоні було здійснено пуск ракети-перехоплювача Standard Missile-3 (SM-3). Також вперше було здійснено перехоплення балістичної ракети на Європейському театрі воєнних дій. У рамках сценарію навчань, з полігону поблизу Гебридських островів (біля західних берегів Шотландії) було здійснено пуск балістичної ракети короткого радіусу дії Terrier Orion. Ракета перебувала в повітрі одночасно із двома протикорабельними крилатими ракетами, націленими на сили коаліції. Ракетний есминець Ross здійснив пуск перехоплювача SM-3 та успішно збив у космосі балістичну ціль. При цьому ракетний есминець USS The Sullivans, виконуючи функцію ППО, здійснив пуск ракети SM-2, що стало першим прецедентом використання ракет цього типу.

«Це досягнення підкреслює незмінну цінність країн-членів Maritime Theater Missile Defense Forum – Австралії, Канади, Франції, Німеччини, Італії, Голландії, Норвегії, Іспанії та Великої Британії – та демонструє рівень взаємодії флотів союзників для здійснення інтегрованої протиракетної та протиповітряної оборони», – відзначив командувач ВМС США у Європі та Африці адмірал Марк Фергюсон.

США НАДАДУТЬ УКРАЇНІ 15 МІЛЬЙОНІВ ДОЛАРІВ ДОДАТКОВОЇ ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ

Сполучені Штати оголосили 17 жовтня про надання майже 15 мільйонів доларів додаткової гуманітарної допомоги для тих, хто потерпів через конфлікт на Сході України. Про це йдеться в офіційній заяві Державного департаменту США. Таким чином, загальний обсяг гуманітарної допомоги США Сходу України з початку кризи становить майже 84 млн. доларів.

Ці нові кошти, надані Агентством США з міжнародного розвитку (USAID), будуть спрямовані на забезпечення перед зимою тимчасового житла для більш як 35 тисяч осіб.

Також цю допомогу буде використано для забезпечення потерпілих чистою питною водою й дотримання належного гігієнічно-санітарного режиму, аби запобігти поширенню хвороб.

Крім того, ця допомога надасть нові можливості для працевлашту-

вання, щоб люди й підприємства повернулися до нормального життя, й допоможе частині домогосподарств відбудувати знесені війною домівки.

Надаючи допомогу Україні, Сполучені Штати знову наголосили на необхідності забезпечення повного й безперешкодного доступу гуманітарної допомоги на всій території зони конфлікту, аби вона могла дістатися тим цивільним особам, які її потребують.

ІНІЦІАТИВА БАРАКА ОБАМИ СТОСОВНО БОРЬБИ ЗІ ЗМІНОЮ КЛІМАТУ ЗНАХОДИТЬ ПІДТРИМКУ

Білий дім оголосив, що ще 68 компаній вирішили взяти участь у президентській ініціативі для бізнесу в боротьбі зі зміною клімату. Таким чином, з моменту запуску ініціативи у липні цього року до неї долучилася вже 81 компанія. Зокрема, компанія Nike пообіцяла до 2025 року вийти на 100-відсотковий показник відновлюваної енергетики на своїх підприємствах. Інші компанії, в тому числі Sony та Intel, збираються скоротити щорічні обсяги енергоспоживання своєї продукції.

«У сукупності ці компанії обіцяють виділити на різні ініціативи не менш \$160 млрд. Ці кошти підуть на такі програми, як скорочення витрат води, зниження обезліснення до нульового рівня і вихід на 100-відсоткову чисту енергетику», – заявив президент США Барак Обама.

За його словами, розмова з керівниками компаній підтвердила, що увага до проблем клімату, енергоефективності та відновлюваної енергії не тільки не заважає компаніям отримувати прибуток, але й може його примножити.

Виступаючи на пресконференції, заступник директора корпорації Intel з питань навколишнього середовища Тод Бреді назвав зміну клімату серйозною екологічною та економічною загрозою, яка вимагає вжиття настільки ж серйозних заходів. Компанія пообіцяла продовжувати підтримувати 100-відсотковий рівень чистої енергетики на своїх американських підприємствах і розвивати чисті технології на об'єктах, розташованих в інших країнах.

ШКОЛЯР-ГАКЕР ЗЛАМАВ ОСОБИСТУ ЕЛЕКТРОННУ ПОШТУ ДИРЕКТОРА ЦРУ

ФБР розслідує твердження американського старшокласника, який заявив, що він зламав особисту електронну пошту директора ЦРУ Джона Бреннана. В інтерв'ю газеті New York Post школяр описав себе любителем марихуани та прихильником палестинців. Він сказав, що скористався інформацією у відкритому доступі для зламу аккаунта Бреннана, а також ще одного, що належить мі-

ністру Національної безпеки США Дже Джонсону.

Підозрюваний сказав телеканалу CNN: «Джон і Дже – великі люди, високопоставлені... Якщо ми зламали їхні комп'ютери, то їм має бути соромно. Ми зробили це тому, що американський уряд вбиває невинних людей. Він також спонсорує Ізраїль для вбивства невинних».

Гакер стверджує, що бачив у зламаній пошті заяву Бреннана на перевірку благонадійності, яку він заповнював перед прийомом на працю у федеральному уряді.

ЦРУ і Міністерство національної безпеки заявили, що знають про ці повідомлення. ФБР поки що утримується від коментарів.

УНІКАЛЬНА КОЛЕКЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МАРКИ: ВІД НЬЮ-ЙОРКА ДО ВІННИЦІ

Громадянин США Олександр Балабан подарував Вінницю найцінніше, що мав, – унікальну колекцію української марки. Саме у Вінниці планують відкрити перший в Україні музей української філателії. Поки приміщення готується до реконструкції, власник колекції Олександр Балабан, не зважаючи на свій поважний вік, вирішив завітати до Вінниці й передати місцевій владі частину своїх фондів. Тимчасову експозицію представлять загалом вже в грудні цього року. Розмістять її в одній з виставкових зал літературно-меморіального музею імені М.Коцюбинського.

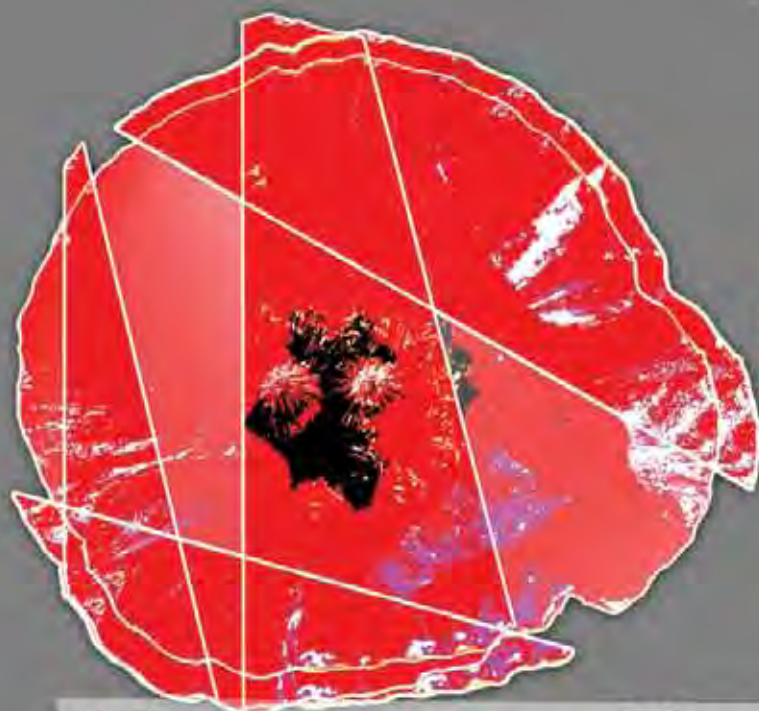

Олександр Балабан, син сотника армії Української Народної Республіки Якова Балабана, народився й живе в Нью-Йорку. Він не має прямих нащадків, тому хвилюється за подальше збереження своїх фондів. Каже, що марки розпочав збирати ще його батько в середині XX століття. Кількість примірників, які входять до колекції, дотеменим не відома, бо повну каталогізацію колекції не проведено. Але всі марки в тій чи іншій мірі пов'язані з Україною. Є марки з лімітованих колекцій, які нині існують тільки в кількох примірниках у світі. Найстаріші марки датовані 1850 роком, гашені в різних українських містах. Конверт з поштовим штемпелем – 1830 року. За оцінками американської асоціації філателістів, це найбільша колекція українських марок у світі, вартість якої сягає кількох мільйонів доларів. Та Олександр Балабан задля збереження своїх фондів вирішив передати їх на історичну батьківщину свого батька, який народився у селі Писарівці, що в Ямпільському районі на Вінничині.

**За повідомленнями
світових та американських
інформаційних агенцій**

IVAN BERNATSKY

Український драматичний театр
в Нью Йорку

14 листопада 7 pm

15 листопада 2 pm

Ukrainian National Home
140 2nd Avenue, NY

КВИТКИ:

www.razomforukraine.org

та перед початком вистави

спонсори:

Українська Федеральна Кредитова Кооператива
"Самопоміч" в Нью Йорку

та

Український Народний Дім

Ольга Кобилянська

У НЕДІЛЮ

РАНО

ЗІЛЛЯ

Інценізація
Василя Василька

КОПАЛА...

Композитор

ТАРАС ТЕРЛЕЦЬКИЙ
[Україна]

New York 2015

режисер

ІВАН БЕРНАЦЬКИЙ

Самопоміч (Н.Дж.)
Федеральна Кредитна Спілка

www.bankuke.com

SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION

851 Allwood Rd.
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700

237 Dayton Ave.
Clifton, NJ 07011
(973) 772-0620

MORTGAGE SALE!

Limited Time Offer!

15% down payment with: **NO PMI***

Fixed Rate Mortgage from **3.00% APR****

Adjustable Rate Mortgage from **2.50% APR****

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*PMI is Private Mortgage Insurance.
**APR is Annual Percentage Rate. Rates are effective June 16, 2015 and are subject to change. 1-4 Family owner-occupied.

EQUAL HOUSING
OPPORTUNITY

2-ий ВІДДІЛ ООЛ В ЙОНКЕРСІ

ЗАПРОШУЄ ГЕТЬ УСІХ НА

ОСІННЮ ЗАБАВУ

31-го жовтня 2015 р. о 9-тій вечора

Saturday, October 31st, 2015. Start 9 PM.
AT UKRAINIAN YOUTH CENTER
301 Palisade Avenue, Yonkers, NY 10703

Youth up to 14 years old free with parents
Free coffee and pastry at midnight
Buffet style food and bar drinks available for purchase

ГРАЄ "VOXETHNIKA"

Donation \$25 For information call: Dorek Dzvonczyk (914) 424-4583, Steve Kapitula (914) 478-0498

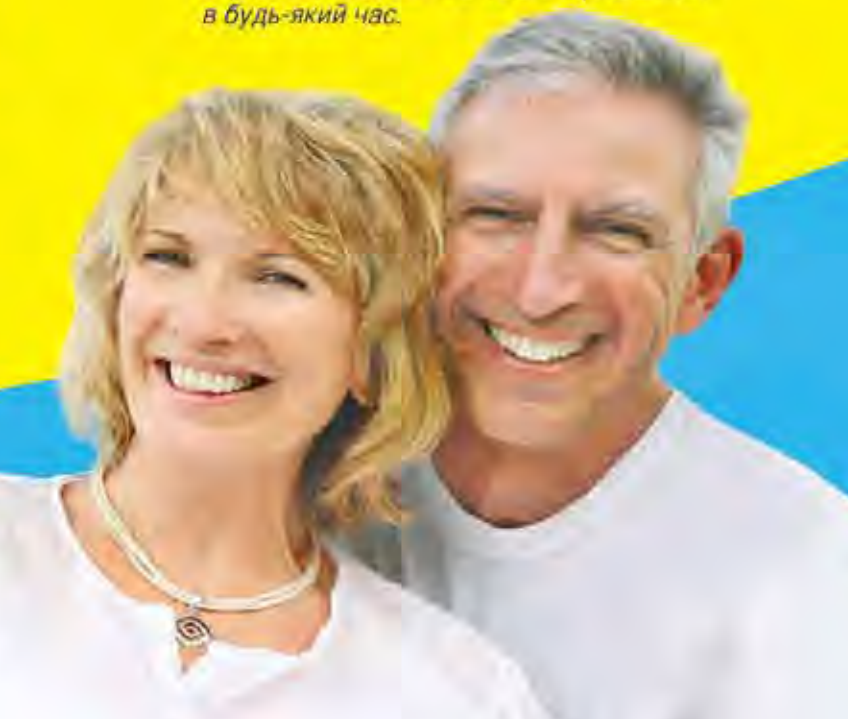
EVERYONE WELCOME!

СТРАХУВАННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ З ОДНОРАЗОВОЮ ВКЛАДКОЮ

- Одноразова вкладка забезпечує страховку на ціле життя
- У страховому випадку вартість поліси переходить до вигодонабувача без податків

* Доступне не в усіх штатах.

Постійне страхування життя забезпечує захист від моменту набуття чинності контракту до смерті застрахованого. Протягом життя застрахованої особи відбувається накопичення грошової вартості, якою Ви можете скористатися в будь-який час.

Головний офіс (800) 253-9862

ПРОДАЖІ (888) 538-2833

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 • Загальні інформації – 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

ЮВІЛЕЇ

Урочисте відзначення цієї важливої дати розпочалося суботнього вечора, 17 жовтня, велелюдним бенкетом в Українському Народному домі на Другій авеню в Нью-Йорку, на який, крім головних винуватців цих урочистостей – союзників, було запрошено представників дипломатичного корпусу України, українських громадських організацій та інституцій.

Святкову церемонію відкрили Марія Андрійович, голова 125-го нью-йоркського відділу Союзу українок Америки (СУА), та Роксоляна Місило, заступниця голови СУА, яка надалі була головною ведучою вечора. Після благословення отця Юрія Базилевського з головною промовою виступила Марія Анна Заяць.

Бовська, Алла Куцевич, Мар'ян Підвірний (скрипаль) та Андрій Турчин (звукорежисер).

Оповідь вийшла розлогою (як і сама 90-літня історія Союзу) й дещо мінорною. Можливо тому, що Союз українок Америки зосереджується переважно на «больових точках» українства. Як сьогодні, так і з самого початку свого існування.

Причиною об'єднання українського жіноцтва стало виключення Національної Ради жінок України з Міжнародної Ради жінок (членом якої вона була від 1920 року) в травні 1925 року на Генеральній Асамблеї у Вашингтоні. Це сталося через те, що Україна втратила свою державну незалежність, яка була обов'язковою передумовою членства в цій міжнародній організації. Повернувшись з американської столиці, п'ять

Святковий торт з нагоди 90-ліття СУА

У свою чергу, представниці Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) вручили Юрію Сергєєву спеціальну нагороду й дарунок – як визнання й відзнаку за його високопрофесійну працю й мужню позицію, яку посол займає, відстоюючи інтереси України на «Західному фронті».

З щирими словами, позбавленими затертих штампів, якими зазвичай переповнені офіційні привітання, звернувся до ювілярок і Генеральний консул України в Нью-Йорку Ігор Сибіга. «Без папірця», хвилюючись, з почуттями, які, відчувалося, йшли з глибини його серця, він говорив про всемогутню материнську й жіночу любов та силу, здатну і загоїти дитячу рану, і змусити сильних світу цього прислухатися до їхнього голосу. «І взагалі, хлопці, нам з вами неймовірно поталанило,

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ ТА СЕКРЕТ ЙОГО ДОВГОЛІТТЯ

17 жовтня СУА відсвяткував 90-ліття з дня свого народження

Президент кредитівки «Самопоміч» (Нью-Йорк) Богдан Курчак вручає чек на суму 50 тисяч доларів голові СУА Маріянні Заяць на подальший розвиток організації

З вітальним словом виступає голова Постійного представництва України при ООН, посол Юрій Сергєєв

– звертаючись до чоловіків, яких було в залі чимало, зовсім непротокольно сказав на завершення свого виступу Генеральний консул, – бо українські жінки – найвродливіші в світі!»

Під час святкового вечора пролунав не один десяток привітань – від УНСоюзу, фундації УКУ та Америка-Україна, Українського музею, Товариства «Провидіння», СУМу, Пласту, ООЖЧСУ, приватних осіб... А також федеральних кредитових кооператив – Української Національної, СУМА-Йонкерс, «Самопоміч» (Клифтон, Нью-Джерсі), які вручили СУА грошові подарунки. Але найбільшу зливу оплесків викликало привітання від Кредитової Кооперативи «Самопоміч» у Нью-Йорку, коли її президент Богдан Курчак вручив голові Союзу українок Америки Маріянні Заяць чек на 50 тисяч доларів, демонструючи такою щедрістю свою високу оцінку результатів праці й коефіцієнту корисної дії цієї організації.

Ювілейний комітет СУА, до якого входили Марія Анна Заяць – голова, Роксоляна Місило й Марія Андрійович – співголови, Ліда Білоус, Віра Кушнір, Рома Шуган, Елізабет Буняк, Оля Рудик, Ілона Сочинська, Еріка Слуцька, Христя Сизоненко, висловлює вдячність усім, хто прилучився до святкування, вклав частинку своїх знань, часу й душі в те, щоб гідно відзначити 90-літній ювілей, Союз українок Америки міг рухатися далі, до свого 100-ліття. З вірою, надією та любов'ю.

Катерина Боруш

«Усі ці 90 років Союз українок Америки успішно об'єднує жінок українського походження й залишається не лише найстарішою, а й найбільшою українською організацією Америки, – констатувала під загальні оплески голова СУА. – Багато хто, не посвячений в нашу історію й сутність нашої праці, напевне, запитає: як нам вдається так довго існувати, примножувати свої лави й процвітати?» І далі Марія Анна Заяць трьома штрихами розкрила увесь «секрет довголіття» своєї організації: тому що СУА демонструє відданість, посвяту, патріотизм і товарищівство; тому що СУА дає відчуття приналежності до українства; тому що СУА віддзеркалює українську душу.

За цією, здавалось б, простою формулою стоїть насправді велика праця й багата історія, яку в літературно-мистецькій формі представили учасникам урочистостей та гостям Ліда Білоус (авторка сценарію «Пишуть до нас, про нас...»), відомі в громадській виконавці Людмила Гра-

Літературно-мистецька програма. На сцені (зліва направо): скрипаль Мар'ян Підвірний, Алла Куцевич, Людмила Грабовська та Ліда Білоус

українських жіночих товариств зібралися в Нью-Йорку на віче й вирішили об'єднатися в єдину центральну організацію, щоб мати можливість «повідомляти вільний світ про події на рідних землях, допомагати історичній Батьківщині, морально й матеріально, сприяти збереженню української ідентичності, культурної і мистецької спадщини та народних традицій в еміграції».

«Я хотів би обняти сьогодні вас усіх – від найстаршого відділу до наймолодшого, створеного зовсім недавно. Обняти всіх і кожну, – сказав глава Постійного представництва України при ООН, посол Юрій Сергєєв, висловлюючи Союзу українок Америки своє захоплення та вдячність за постійну підтримку, яку він відчуває впродовж років праці в Організації Об'єднаних

Націй. За те, що союзники сьогодні, як і завжди впродовж своєї історії, були й залишаються «на передньому фланзі» боротьби за Україну. – Сьогодні, як і тоді, в 1925 році, Україна знову в небезпеці. На жаль. Але я знаю, що разом ми переживемо й цю лиху годину. І переможемо! Тому що з нами правда, з нами Бог, з нами Союз українок!»

У ГРОМАДІ

Її відкрили голова управи Українського музею, професор Університету Пенсильванії Рената Голод та голова Союзу українок Америки Маріянна Заяць, які підкреслили, що реалізація цього проекту стала можливою завдяки великій підтримці союзників, жертвності численних приватних спонсорів та подякували організаторам, учасницям та добродіям за співпрацю. Після чого на подіум було запрошено мисткинь, чії твори представлено в експозиції, й які знайшли можливість прибути до Нью-Йорку на її відкриття.

Про цю подію годилося б розповідати в кольорах – з найбагатшим спектром відтінків, звуковим супроводом, з найширшим діапазоном емоцій. Тому що це перша така значна виставка, яка пробує візуально представити розуміння української ідентичності очима жінок-художниць, котрі опинилися поза межами України, й розширити поняття «українськості» в мистецтві поза звичні уявлення, в яких народне мистецтво й жіноча практика неодмінно асоціюються разом.

Вона включає понад 100 робіт 43 мисткинь, здебільшого з Північної Америки.

«Українська діаспора: художниці, 1908-2015» намагається представити цілу низку робіт, вказуючи на різні шляхи, які обрали мисткині, щоб виразити, трансформувати, гібридизувати або й навіть відмежуватись від відчуття українськості, – сказала, представляючи головну ідею, мету та зміст виставки, її куратор Адріана Кочман, авторитетний доктор-мистецтвознавець, нині викладач історії мистецтв у Художньому інституті в Чикаго. – Деякі з них прямо підкреслюють зв'язок з українськими мотивами, зображувальними формами чи історичними подіями. Серед них – малюнки на склі Ярослави Сурмач-Міллс, де зображено народне життя та традиційні обряди; картина «Земля обітована» (2011) Христини Кудрик, де зроблено спробу показати іммігрантський досвід, «Майдан» (2014) цієї ж художниці, де бачимо протести й кровопролиття під час Революції Гідності; живопис Юлії Пінкусевич, яка відтворила хаос Майдану в роботі «Угамувати какофонію» (2015); спогади Соні Делоне про багату, щедру природу навколо дому її дитинства в Україні, що дали підставу для розвитку теорії кольору та практики в дизайні моди, які можна побачити в двох її офортах та кольорових акватинтах...»

Твори, показані на цій виставці, зображують розмаїття жанрів, технік, тематик, стилів та естетичних думок, з якими працюють ці художниці: іконопис, традиційні академічні жанри, фігуративні скульптури, абстрактний живопис, гобеле-

Продовженням суботніх ювілейних урочистостей Союзу українок Америки (СУА) стало відкриття наступного дня, в неділю, 18 жовтня, в Українському музеї в Нью-Йорку, який своїм народженням також зобов'язаний СУА, виставки «Українська діаспора: художниці, 1908-2015»

Ілона Сочинська. Без назви

Галина Мазепа. Три генерації

Лідія Боднар-Балагутрак. Що сидить у моїх нутрошах

ни та роботи у мішаній техніці. Щоб донести естетичну гнучкість та дуже особистісне ро-

зуміння природи ідентичності, представлено також праці, що демонструють відчуття подвій-

ної приналежності – української та західної модерністської. Ця різноманітність мала б розширити традиційне бачення того, що означає бути жінкою-художницею українського зарубіжжя...

За великим рахунком, виставка «Українська діаспора: художниці, 1908-2015» – колективний автопортрет українських жінок Америки в контексті останніх ста років. Щоб зрозуміти їхній погляд на світ і своє місце в ньому, треба подивитися на їхні праці власними очима.

Виставка триватиме до 14 лютого 2016 року. Детальніше на сайті Українського музею в Нью-Йорку: www.ukrainianmuseum.org

Вл.інф.

Слава Геруляк.Українка

ЛИСТОНОША «НГ»

Наша адреса:

"NOVA ГАЗЕТА"

64-15 Dieterle Cres.
Rego Park, NY 11374

E-mail:

vlabunsky2002@yahoo.com

ПРО КУПЮРУ, ЯКА НЕ ВТРАТИЛА СВОЄЇ ЦІННОСТІ

Цей суботній день запам'ятається малечі школи Святої Трійці надовго.

Ще минулого року трирічна дівторка вивчала з книжечок, що «священик у високій золотій шапці» – це єпископ. А в суботу, 3 жовтня, до школи Святої Трійці, що знаходиться у Нижньому Мангетені, на Брум-стріт, при Українській православній церкві Святої Трійці, завітав єпископ Даниїл, глава Консисторії Української Православної Церкви в США.

З першого моменту, як тільки владика переступив поріг шкільної кімнати, було зрозуміло, що над «спільною мовою» працювати немає потреби. Діти навперелібі намагалися долучитися до квітів, які дарували з нагоди дня народження владичі. Владика Даниїл, як завжди, дуже педагогічно та надзвичайно дохідливо розповів повчальні біблійні при-

Урок з владикою Даниїлом

тчі. Малеча захоплено слухала, по-дорослому задумуючись і по-дитячому дискутуючи. Найбільше емоцій викликав приклад знищеної й пошарпаної грошової купюри, яка так і не втратила

своєї цінності. І діти запам'ятали, напевне, на все життя, що Бог, як і мама, завжди готовий пробачити нам, якщо ми зрозуміємо, що зробили неправильно й попросимо вибачення.

Владика також в дуже доступній і захоплюючій формі розповів діткам про єпископські реквізити – діти торкалися до мітри, розглядали посох й ставили безліч запитань. Владика подарував діткам маленькі хрестики, які вони носитимуть як обереги, як приналежність до однієї християнської родини й як спогад про цікавий урок владичі. Діти голосно подякували владичі й запросили... на наступний урок. Адже таке спілкування руйнує будь-які кордони, зближує серця й допомагає виховувати наших дітей не на примарних цінностях, а на вічних.

Дякуємо Вам, владико!

Від імені батьківського комітету, вчителів та дітей школи Св.Трійці, Іванка Приймак Нью-Йорк

МУЗЕЙ КАРЛАГА. ІСТОРІЯ ОДНІЄЇ ЗУСТРІЧІ

Цей музей розмістився в будинку колишнього управління невеличких таборів ГУЛАГу в Казахстані. При тому, що після амністії 1956 року радянська влада наказала знести всі будівлі концтаборів та зрівняти із землею всі безіменні цвинтарі, де упокоїлись жертви масових розстрілів та «вороги народу», щоб не залишилось жодного сліду на землі про страхотливі злочини комуністичної каральної системи. Як же вцілів цей німий свідок тієї страхотливої доби?

У 1997 році я приїхав до Казахстану на зустріч з українською громадою села Долинка Карагандинської області. По дорозі запитав однієї жінки, як знайти будинок, у якому мала відбутися зустріч? Недалеко, каже, я проведу. Ідучи в авті, каже: «Боже, яке щастя, перший раз їду в машині». Заїхали під порожній зарослий хашами будинок, і вона каже: «Оце і є будівля того управління». До авта підбіг маленький хлопчик і запитав: «Ви, напевне, хочете бачити діда? Почекайте зараз приведу». За пару хвилин з'явився старенький пан з паличкою, привітався й представився професором Жембаковим.

«Ви, напевне, хочете бачити, як виглядає дім всередині?» Так, кажу, давайте зайдемо. Величезний двоповерховий будинок був у жалюгідному стані, навіть долівки зірвані в багатьох кімнатах. Коли я сказав, що прилетів з Америки, старенький професор аж скрикнув від радості та й каже: «Це сам Бог привів Вас до нас, я так довго чекав на когось з-за кордону. Бо спустошений дім виставлено на продаж, але немає купців, бо в ньому немає нічого вартісного. Але для мене й, вірю, для Вас є...» І професор Жембаков попросив мене допомогти врятувати цей дім, щоб у ньому створити музей комуністичних злочинів. Найперше, каже, треба написати прохання до президента Казахстану Нурсултана Назарбаєва. Щоб втішити його, пообіцяв написати. Взяв адресу президента Казахстану й тепло попрощався.

Так виглядає головний вхід до Музею КАРЛАГу сьогодні

Той дім і та зустріч з професором не давали мені спокою. Як розказати світові про страшну трагедію українських страдників ГУЛАГу в Казахстані? Думки вихором роїлися в голові, але не знав, з чого почати. Зрештою, написав прохання від РОДУ-УККА до президента Назарбаєва і вислав до професора Жембакова, а він переслав його, додавши і свій лист на потрібну адресу. Правду кажучи, я ніколи не сподівався відповіді, але за якихось п'ять тижнів отримав на офіційному бланку листа, в якому повідомлялося, що продаж будинку призупинено, можна шукати спонсорів для побудови музею. То був початок довгого, 10-річного шукання меценатів, добродіїв, благодійників, які допомогли б завершити цю конче потрібну справу. Починаючи від посольства України в Казахстані та представників країн-членів Організації Об'єднаних Націй, всі схвалювали ідею, але ніхто не хотів взятися за справу, яка потребувала чималих коштів. Мій ентузіазм завмирав, надії слабшали, але, як каже народне прислів'я, коли всі двері зачинено, то Господь залишає відчиненим одне вікно. Під час чергової поїздки до Казахстану в 2007 році, голова Асоціації українців Казахстану, адвокат Михайло Парипса замовив для мене зустріч з губернатором Карагандинської області. Зі мною були мій заступник по РОДУ Петро Палюх та американський журналіст Браєн Спандора. Розмова мала тривати півгодини, а тривала півтори. Зрештою, губернатор, як і пообіцяв, разом з управою області погодився по-

чати реставрацію будинку. І 1 січня 2010 року музей було відкрито. Офіційна його назва «Музей КАРЛАГ» (російською мовою КАРЛАГ – це «Карагандинский исправительно-трудовой лагерь», який був одним з найбільших і найжорстокіших радянських концтаборів 1930-1959-х років і підпорядковувався ГУЛАГу – Главному управлению лагерей НКВД СССР).

Я підготував і розіслав по світовій інтернет-мережі комунікат такого змісту:

«Музей пам'яті жертв політичних репресій у Казахстані відкрито. Управа РОДУ-УККА звертається до світового українства з проханням, щоб особи, які були засуджені, насильно вислані на примусові праці або карались у в'язницях (чи їхні родини), надіслали до музею інформацію: світлина даної особи чи осіб, дату народження, місцевість, де був засуджений та на скільки літ, де відбував свій вирок, як далі склалася доля. Дуже бажані й інші документи та матеріальні свідчення того страхотливого часу (одяг, листи та ін.)».

Минуло п'ять років, як музей відкрито. У ньому є багато експонатів, які промовляють самі за себе. Але українських, як не було багато, так і немає. На жаль, навіть місцеві українці не зробили великого внеску, а їх зареєстровано в Казахстані більше півмільйона, а мабуть, ще більше є незареєстрованих. Не знаю, як і чим можна зрушити людську байдужість! Тому знову й знову звертаюся з тим же проханням до всіх, кому болить наше минуле й хто не хоче, щоб воно повторилося.

Поштова адреса музею:
Республіка Казахстан,
Карагандинська обл.
село Долинка
вул. Шкільна 39
Поштовий індекс: 101 604
Дирекції музею пам'яті
жертв політичних репресій

Іван Буртик
Клифтон, Нью-Джерсі
jburyk33@optonline.net

УКРАЇНЦЯМ АМЕРИКИ – З ВДЯЧНІСТЮ

Доброго дня, дорога редакціє. Не так давно я побував у гостях в Америці, яка мені дуже сподобалася. Особливо сильно, до сліз, вразили мене українці, яких я зустрів у Нью-Йорку. Багато з них давним-давно виїхали з України, більш як п'ятдесят років тому, багато хто вже народився в Америці, але не відцурався свого коріння. Особливо зворушило мене, як ті люди, яких я зустрів, вболівають за Україну, як стараються допомогти їй в цю тяжку хвилину, чим можуть. Повернувшись додому, я написав вірші, а композитор Василь Баран музику до них. Цю пісню я хотів би присвятити всім українцям Америки, які сьогодні разом з нами живуть болями України.

*У вишневому садочку зозуля кувала,
Заплакана мати сина проводжала.
Проводжала свого сина на Схід воювати,
Свою землю-Україну з біди визволяти.
Визволяти від ворога-недавнього брата,
Бодай ніхто в світі не знав того супостата.
Іди-іди, сину, іди, не барися,
Живим і здоровим додому вернися.
Пішов козак воювати та й у полі згинув,
Лишив матір, лишив батька й молоду дівчину.
Гинуть наші козаченьки, волю здобувають,
Українці всього світу їх не забувають...*

З повагою, Іван Підвисоцький
село Коржова
Монастирського району
Тернопільської області

THE LADIES

Фрагмент фільму «The Ladies»

Запрошуємо на прем'єру фільму про українських пань, які впродовж 50 років ліплять вареники у кафе «Стріча» 23 жовтня, в п'ятницю, о 4-й годині по полудні в Музеї природничої історії в Нью-Йорку відбудеться прем'єра документального фільму «The Ladies» – про українських жінок старшого віку, які гуртуються довкола знаного в районі Другої авеню кафе «Стріча», що навпроти церкви Святого Юра в Мангетені.

Цей 13-хвилинний короткометражний фільм зняв Тайлер Зоанні, який працює над докторатом з антропології в Нью-Йоркському університеті.

«The Ladies» покажуть у рамках щорічного фестивалю Margaret Mead Film Festival at the American Museum of Natural History (Адреса: Central Park West at 79th Street, New York).

Детальніше на сайті: www.amnh.org/explore/margaret-mead-film-festival/films/the-ladies

ПАМ'ЯТЬ

українською мовою проспівав член родини о.Петро Ґаладза. Заупокійну Святу Літургію відправили римо-католицькі священники. На завершення похоронних обрядів о.Петро відправив по-українськи панахиду в присутності римо-католицьких священників, серед яких помітним був отець Михайло Перрі, котрий походить з українського роду.

У залі церкви Святого Павла відбулися поминки покійного Романа. Це був справді барвистий, запашний і зворушливий букет спогадів родини, сестер, братів, дружини, сина та ближчої родини про

його довголітній приятель, колишній голова Української Католицької Освітньої Фундації УКУ, член Маронітської церкви Джон Курі. До його думок долучився й я, автор цих рядків, підкресливши, що Роман був одним з ініціаторів заснування Комітету приятелів УКУ в Нью-Йорку, де мені випала честь бути першим головою, а йому – заступником. Теплими словами згадав Романа Кизика, як подвижника УКУ, й отець Михайло Перрі.

Роман народився 15 лютого 1953 року у відомій патріотичній родині діаспори Івана й Олександри Кизиків. Батько

лавра, тому продовжив студії у Вортон бізнес-школі, де одержав MBA. У юнацькі роки він був активним пластуном та талановитим танцюристом. Роман був активний і в Українській кредитівці «Самопоміч» у Нью-Йорку та багато років належав до її дирекції.

Після проголошення незалежності України часто відвідував і допомагав своїй історичній Батьківщині. Роман був глибоко віруючим і практикуючим християнином, щедрим жертводавцем. Комітет приятелів УКУ, душею якого він був від початку його заснування, на своєму недавньому

Він мав багато планів для здійснення. Але, на жаль, несподівана смерть перервала нитку його життя. Без сумніву, Роман писав книгу свого життя добрими ділами, вартими наслідування. Перед престолом Всевишнього Господа Бога він може сказати: «Боже, мій, дякую Тобі за Твої щедри таланти, які помножив на Твою Славу, добро нашої страждальної Церкви й українського народу».

Від імені Комітету приятелів УКУ та від себе особисто складаю глибоке співчуття дружині Романа Мірі та його дітям Діянні й Маркові, сестрам, братам та

ЗГАСЛА УСМІШКА...

7 жовтня у римо-католицькій церкві Святого Павла, що на перетині 60-ї вулиці та Колумбус-авеню в Нью-Йорку, багаточисельна родина Кизиків, а з нею й українська громада проводжали у Божі засвіти Романа Кизика

29 вересня 2015 року Роман несподівано й передчасно переставився у той світ – Божу вічність. Вістка про його смерть дуже швидко рознеслась не тільки Нью-Йорком, але й полинула далеко ширше, за океан, в Західну Європу та Україну. Це велика й болюча втрата для дружини покійного Міри, доньки Діяни, сина Марка, сестер Марти й Ксені, братів Ореста й Андрія, ближчої та дальшої родини. Водночас це велика втрата для багатьох-багатьох його друзів, приятелів, колег та організацій, з якими він співпрацював та яким допомагав: Комітету приятелів Українського Католицького Університету у Львові, Української Католицької Освітньої Фундації УКУ в Чикаго, Українського Інституту Америки, Федеральної Кредитової Кооперативи «Самопоміч» у Нью-Йорку, Пласту, парафії Української католицької церкви Святого Юра в Нью-Йорку та інших.

Чин похорону розпочався під звуки молитви «Святий Боже, святий кріпкий...», яку

Викладачі, працівники та приятелі Українського Католицького Університету (Роман Кизик – у першому ряду крайній справа)

яскравий образ Романа – з юнацьких років і до останніх днів його активного життя. Чудові слова про Романа сказав

– дантист за фахом, був активним діячем нашої громади. Роман закінчив Фордемський університет зі ступенем бака-

засіданні вирішив уфондувати однорічну стипендію для одного студента – в пам'ять про Романа Кизика.

ближчій і дальшій родині. Дорогий Романе, нехай вічна пам'ять про Тебе йде з роду в рід.

Микола Галів

У НАШІЙ ПАМ'ЯТІ – ВІН УСМІХНЕНИЙ НАЗАВЖДИ

Важко повірити, що Романа немає вже серед нас. Ми не були з ним ані колегами, ані близькими друзями. Але в Америці часто ходили одними й тими ж стежками: зустрічалися на концертах в Українському Інституті Америки, на виставках в Українському музеї, навіть в українській церкві у Гантері, куди приїздили на кілька днів раз на рік. Й щоразу було таке відчуття, що ми знаємо один одного сто років.

Роман був надзвичайно щирим. Він радів, що в Америці ми «даємо собі раду» з українською газетою й при кожній нагоді знаходив слова, щоб підтримати нас, похвалити, підбадьорити. Більше того, він майже кожного тижня надсилав нам цікавинки, які знаходив у закахелках інтернету.

Роман був людиною великого серця. Коли одного разу організатори дорожньої

українсько-американської конференції з комп'ютерних технологій, яка відбувалася в Каліфорнії, зникли, не заплативши нам чималої суми за рекламу, він болісно переживав їхню непорядність й готовий був заплатити власні гроші.

Роман був доброзичливим. Володіючи величезним обсягом інформації та контактів, притягував до себе людей. Здається, він знав абсолютно все про те, де, коли й що

дотичне до українства й України відбувається в Америці та світі й охоче ділився цим з іншими. Коли нам потрібен був якийсь телефон чи електронна адреса найнедоступнішої особи, він її мав, а якщо не мав сьогодні, то міг роздобути на завтра, ніколи не вимагаючи нічого навізаним. Ми сприймали такі взаємини як належне й ніколи так і не подякували йому за ту безмежну довіру

до нас і готовність допомогти, бо вірили, що попереду ще багато таких нагод. Дякуємо Тобі, Романе!

Роман був життєлюбом, людиною-усмішкою, якої тепер так не вистачатиме нам і всім, хто його знав і любив...

Висловлюємо щире співчуття рідним та близьким покійного.

Вічна пам'ять!

Катерина й Валентин Лабунські

*Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!*

Інтернет: www.sumafcu.org

**Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!**

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Вкладайте свої гроші під вищі відсотки!

Спеціальні вищі відсотки на Сертифікати

1.60% ^{*APY}	0.75% ^{*APY}	0.30% ^{*APY}
Термін вкладу	Термін вкладу	Термін вкладу
4 років	1 рік	3 місяці

Примітки: *APY Annual Percentage Yield, APY означає річна дохідність відсотків. Мінімальний внесок \$500 на всі сертифікати. Максимальний внесок \$250,000 на сертифікати. Пропозиція дійсна з 6/8/2015. УФКС має право змінити або скасувати цю пропозицію в будь-який час без попередження. Заробіток на рахунку може бути нижчий у зв'язку з оплатою штрафів, котрі можуть бути стягнені за дострокове зняття грошей. Річна дохідність відсотків на сертифікат залишається незмінною протягом терміну. Після закінчення терміну дії даної пропозиції річна дохідність відсотків (APY) може змінюватися щодня без попередження. Існують вимоги на право членства в УФКС. Звертайтеся до нас за додатковою інформацією. УФКС федерально застрахована Національною Адміністрацією Кредитних Спілок (NCUA).

Visit our website at www.rufcu.org for disclosures and more info!

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH ALBANY, NY | SACRAMENTO, CA | SYRACUSE, NY | BOSTON, MA | PORTLAND, OR | BUFFALO, NY | VANCOUVER, MA | WEBSTER, NY
OFFICES 518.266.0791 | 916.721.1188 | 315.471.4074 | 781.493.6733 | 503.774.1444 | 716.847.6655 | 360.597.2096 | 585.545-6276

www.rufcu.org 877-968-7828 Federally insured by NCUA Equal Housing Lender

**Coming
Soon!**
New Branch
location in
the Seattle, WA
area

Анатолій Кашпіровський – три зустрічі у Брукліні

ресторан «Національ»

Зустрічі
відбудуться

13 жовтня

20 жовтня

27 жовтня

о 7:30 вечора
за адресою:

273 Brighton Beach Ave

Проводиться запис
на консультації

При собі майте дзеркало і шовкову косинку

АНАТОЛІЙ
КАШПІРОВСЬКИЙ

«Анатолій Михайлович Кашпіровський - вчений, масштаб особистості і професіоналізм якого важко переоцінити. Він підняв завісу над такими глибинними і несподіваними таємницями функціонування людського організму, про які наука до нього навіть не пробувала теоретизувати. Наукові і практичні досягнення А.М. Кашпіровського є незаперечним підтвердженням ефективності і необхідності його праці.»

Директор інституту психології імені Г.С. Костюка НАПН України,
доктор психологічних наук, професор С.Д. Максименко

www.kashpirovskiy.com

Тел.: 9 2 9 - 4 4 4 - 1 6 8 4

ПОШУК ПРАЦІ

Чоловік середнього віку, який має «зелену картку» (green-card) та водійські права (driver license), володіє українською та розмовною англійською мовами, шукає працю по догляду за старшими людьми з проживанням. Розгляне також інші пропозиції щодо працевлаштування.

Тел:(845) 557-3372

ПОДАРУЙТЕ УКРАЇНСЬКУ КНИЖКУ
СВОЄМУ АМЕРИКАНСЬКОМУ ПРИЯТЕЛЮ!

У Лондоні побачив світ англійською мовою

Роман Василя Шкляра
«ЧОРНИЙ ВОРОН»
(RAVEN'S WAY)

Придбати книгу можна за інтернет-адресами:
www.amazon.com/Ravens-Way-Vasyl-Shkliar/dp/0993197205
www.kalynalanguagepress.com

ДИЗАЙН; ВЕРСТКА

МАКЕТУВАННЯ

Професійний дизайнер з великим досвідом роботи пропонує свої послуги в оформленні рекламних буклетів, брошур, книг, постерів та ін.

Детальна інформація в редакції газети.

АДВОКАТ
СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працедавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дублікату вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз
- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003

Тел.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - Василь Туглук
Дизайн - Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірна

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Щоб побувати в Швейцарії, не обов'язково летіти до Європи. Можна сісти в авто й за три-чотири години потрапити до... Женеви. Побувати в цих краях нам порадили наші добрі приятелі-земляки з Нью-Джерзі. Минулого літа вони провели тут майже тиждень й живуть враженнями до сьогодні. Отож, прислухавшись до порад друзів, свою «швейцарську подорож» ми почали з «Молочних водоспадів». Тим паче, з'ясувалося, що від Корнельського університету, куди ми їхали в приватних справах, до них рукою подати. Тому, завершивши свої справи, ми завернули до заповідника Buttermilk Falls Park, що на південно-західній околиці міста Ітака (штат Нью-Йорк).

Батермільк-фолс – парк невеликий, його загальна площа всього 750 акрів. Але дуже характерний. Колориту йому надає незвичний водоспад. Точніше – каскад водоспадів, яких тут аж десять.

Запаркувавшись на найближчому майданчику, ми пішли прямо на шум води, який долинав зовсім зблизька, немов душовий струмінь за стіною сусідньої кімнати в готелі. Інтригуючи, втім, не стільки своєю мелодією, скільки назвою. Водоспад і справді починався відразу за рейнджерським будиночком, буквально за кількесот кроків. Варто було перейти зелену пікнікову галявину, що примикала до скромного рейнджерського обійстя, і ви – в амфітеатрі, перед яким, скільки сягає погляд, аж до неба (бо осіннє небо хилиться до землі) простилається гігантська похила, зовсім лиса гора, схожа на олімпійську гірськолижну трасу, з якої сходять останні сніги.

«Сніги» рухаються й біля самого підніжжя вершини безнадійно зникають у мовчазному озері. У фермерів же, які наприкінці XIX сторіччя першими побачили цю білопінну вершину-ріку, виникли зовсім інші асоціації й вони назвали цей потік Buttermilk Creek. Тобто, якщо дослівно – Кефірний водоспад.

У місцевому інформаційному центрі для туристів ми прочитали запис одного з мандрівників, датований 1866 роком: «Ось розщелина в гірському хребті, через яку пробивається потік, вдаряючись об гостре каміння й збиваючись у густу білу піну, що змусило місцевих селян назвати його Молочним або Кефірним...»

Цим першим поглядом наше враження про Молочно-Кефірну гірську ріку могло б і закінчитися, якби ми не вирішили пройтися вздовж «берегів» водоспаду. Чим вище ми піднімалися, тим зриміше розуміли, що щойно побачене нами – лише часточка всієї неймовірно величної «картини». Якщо піднятися добряче понищеними дощами й вітрами сходами вище, то на маківці вершини, відкривається кам'яна брама, якої вже не видно з «амфітеатру». В якій справді є вертикальна розщелина, через яку пробивається нестримний потік, перетворюючись на покірний струмок. Якщо піти стежкою далі вздовж його течії, то можна побачити, що «молочно-кефірне» русло дуже нагадує міні-каньйон Антилопи в розрізі, який ми оглядали в далекій від цих країв Аризоні. Тільки тутешній «гончар» віддав перевагу не червоній глині, а сизо-чорній. Ця стежка називається Gorge Trail. Вона серед туристів – найпопулярніша. Якщо підня-

Золота осінь на Пальчикових озерах

МОЛОЧНІ РІКИ – ВИННІ БЕРЕГИ

Наша довідка: Пальчикові озера (Finger Lakes) – група озер на заході штату Нью-Йорк, південніше озера Онтаріо. До них належить 11 прісноводних водоймищ вузької видовженої форми, витягнутої переважно з півночі на південь (звідси й назва «Пальчикові озера»): Отіско, Сканеатлес, Оваско, Каюга, Сенека, Кьюка, Канандейгва, Ганіой, Канадайс, Гемлок, Конесес. У східній частині регіону розташовані Онейда й Казеновія, які не завжди зараховують до «пальчикової групи», але які геологічно є частиною цих озер.

Озера лежать у трикутнику між Сиракузами, Рочестером і Ельмірою-Сорнінг.

Мають льодовикове походження – були утворені при таненні Лаврентійського льодового щита. Регіон Пальчикових озер має особливий мікроклімат, тут розташовані більшість виноградників штату Нью-Йорк. Це популярне місце відпочинку та проведення змагань з водних видів спорту.

Buttermilk falls (Ітака)

тися нею ще вище, то можна побачити, як далі потік пробивається поміж височених мурів, схожих на могутні стелажі плит, філігранно викладених якимись геркулесами. Потім здиблюється новим каскадом водоспадів. Потім ще одним, і ще одним, і ще...

Buttermilk Falls – це каскад з десяти водоспадів, які спадають

ярусами в долину, у напрямку озера Каюга, що також належить до «Пальчикових озер». І разом з озером Сенекою вважаються найдовшими «пальцями» цієї «руки».

...Бог, створивши Землю, глянув із високості, щоб оцінити свою роботу. Глянув і зазмер – чогось бракувало для цілості картини. Але чого? Потрібен

завершальний мазок. Махнув рукою і торкнувся пальцями нашої планети, залишивши на ній довгі, вузькі й глибокі борозни, які відразу ж наповнилися цілою водою. Так виникли Пальчикові озера (Finger Lakes), що майже на самому канадійському кордоні штату Нью-Йорк, південніше озера Онтаріо, розкинулися на площі в 25 тисяч

квадратних кілометрів. Їх одиннадцять. Вони різні за довжиною й глибиною, але об'єднує їх дивне розміщення й форма. Якщо глянути на них з висоти, то вони розплилися довгими вузькими змієвидними стрічками, простягненими майже паралельно одна до одної, суворо з півдня на південь. Найбільший «пальчик» – 42 кілометри завдовжки, найменший – 5 кілометрів. Мальовничі, прісноводні водоймища зберегли за собою індіанські назви.

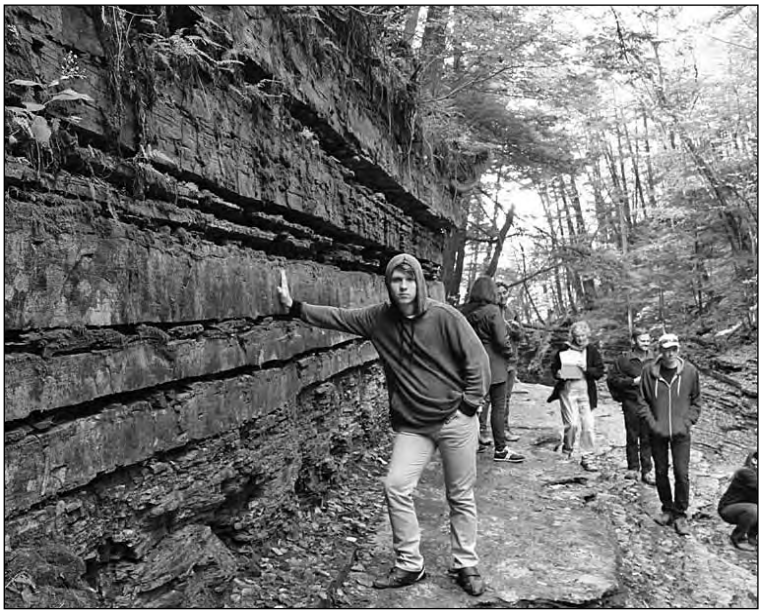
Невідомо, яким чином або-ригени, не відриваючись від землі, визначили форму озер й закладену в них ідею, але саме їм належить викладена вище легенда. Хоча існує й інша версія. Мовляв, ніякий це не промисел Божий, а помста злих та нечистих духів. Погляньте, кажуть прихильники цієї теорії, контури Пальчикових озер більше схожі на сліди від кігтів гігантського чудовиська, ніж на одухотворений доторк Творця. Хтозна. Це як на чію фантазію. Безперечним є хіба те, що їхня «архітектоніка й дизайн» досьогодні залишаються справжнім мистецьким витвором. Особливо це підкреслюють береги, вистелені пісковиком та гранітом, обрамлені навісними багаточаровими «вежами» й «кріпосними валами». Дрібні озера в спекотну літню пору оголюються до безсоромності, виставляючи на вселюдській оглядині своє розкішне ложе, яке, найчастіше, також гранітне. Лабіринти, печери, скелі,

Пальчикові озера – це ще й край розвинутого винарства

Стежка Джорджа вздовж каньйону Watkins Glen State Park

Ці мури в регіоні Пальчикових озер не рукотворні – їх витворила сама природа

Верби на березі озера Онондага, немов дуби

водоспади, індіанські стежки, які в літню пору оживають особливо, заповнюючись юрмищами туристів з усіх-усюд. Бо тут, на історичних індіанських землях, традиційно влаштовуються фестивалі індіанської культури. Паллять вогнища, співають своїх журливих пісень, пропонують купити на згадку талісмани... Й атмосфера сама примушує замислитися про дитинство цієї землі. А то й п'янить до меланхолії. Бо тут, у «Пальчиковому краю», процвітає виноробство. Особливо довкола найбільших «доторків Творця» – озер Сенеки, Кьюки, Каюги. На берегах тутешніх водоймищ – сотні гектарів виноградних плантацій та понад сотня винарень, які тягнуться такими ж нескінченними змійними струнами, як і Пальчикові озера, що живлять їхнє коріння. Й так само «змійно» манять у володіння Бахуса. Озера допомагають виноградарникам зберегти тепло взимку й прохолоду влітку. Тому врожаї тут багаті, а власники винних погребів та дегустаційних залів – гостинні. Після 1976 року, коли було ухвалено відповідний закон і відвідувати винні заводи дозволили туристам, в цьому регіоні завжди велелюдно. Така гостинність заохочується, оскільки це один з найважливіших компонентів розвитку регіону.

Що ж до «дитинства цієї землі», то геологи й археологи розповідають таку історію. Проте, що близько 5 мільйонів років тому, наприкінці останнього льодовикового періоду, гігантські льодовики, сповзаючи, залишали на своєму шляху автографи – шрами, які з часом, наповнившись водою, стали озерами, або, завмерши, перетворилися на скелі, увінчані водоспадами...

Коли знаєш цю версію, уява сама домальовує сюжети. Особливо в заповіднику Воткінс Глен. Watkins Glen State Park розкинувся на південному березі озера Сенека й займає майже тисячу акрів. У 1863 році він вже був відкритий для публіки як популярний курорт, аж до року 1906-го, коли його викупив штат Нью-Йорк і перетворив на заповідник.

Осердя парку – вузький, але глибокий (120 метрів завглибшки) каньйон, яким не менш віртуозно, ніж Buttermilk Creek, поміж скель пробирається інший струмок, працюючи водночас талановитим «різьбярем» по каменю й «скульптором», експериментуючи з усіма матеріалами, що потраплять під руку, – глиною, вапняком, деревиною... Можна розпочати прогулянку «Стежкою Джорджа», а повернутися назад «Стежкою індіанів». Уздовж потоку – 19 великих і маленьких водоспадів, кілька оригінальних кам'яних містків й до тисячі сходиночок, витворених природою і людьми.

Форма Пальчикових озер й досі викликає суперечку не тільки між поетами й художниками,

а й у середовищі вчених муржів, деякі з яких стверджують, що ця система озер – лишень залишки стародавніх річок, які стомилися нести й дарувати океану свої води. Інші переконані, що в часи, коли наша Земля була зовсім молодою, раптом піднялися височини, вирости пагорби, перекивши русла річок, або їхні потоки пересохли лише частково. Так і утворилися ці нерукотворні диво-водоймища – незалежні, горді й повноводі. І в цілому, те, що ми бачимо нині, це розрізнений озерний край, нехай і символічно, але дуже точно передає американський стиль і навіть характер американців – замкненість у рамках, індивідуалізм.

Вода в озерах надзвичайно чиста. І якби не початок осені, що вже приніс перше дихання холодних вітрів, ми без зайвих роздумів викупалися б у цих водах, які билися об береги ще задовго до того, як на нашій планеті з'явилася людина. Притягальна сила кришталевистої води пробуджує вкорінені аналогії й майже забуті спомини про наші Шацькі озера на Волині.

І все таки природа в такій же мірі, що й людське суспільство, не може вічно перебувати в рівновазі. Рано чи пізно відбуваються грандіозні збурення, потужні прориви стихії. Устремління порушити спокій, зламати рамки, вийти з поза меж – така підспудна властивість здавалося б спокійної води. Ось і Пальчикові озера, переповнюючись, летять донизу численними водоспадами. Точачи камінь і навіть зсовуючи й руйнуючи цілі скелі.

Простір для асоціацій, аналогій та фантазії тут – безмежний. Недаремно ж саме ці місця надихали Семюеля Клеменса, більше відомого як Марк Твен, який любив тут бувати. Тут він провів свої останні дні, й саме тут, в Ельмірі, родинному місті своєї дружини Олівії Ленгдон, знайшов свій останній земний прихисток.

Ці місця надихали ще одного великого американця – Джеймса Фенімора Купера, батько якого був заможним землевласником і переселившись до штату Нью-Йорк, заснував власне село, яке так і назвав Куперстан.

«Жили тут наші предки на березі озера, жили мирно... Але прийшли бідолиці й принесли із собою довгі ножі та віскі, заволоділи нашими лісами; злий дух жив у їхніх діжках із тим віскі, і вони напустили його на нас», – каже індіанець Джон, останній із могікан, якому присвячено однойменний роман письменника. Джеймс Фенімор Купер не був противником цивілізації, але вважав, що вона повинна утверджуватися мирним шляхом, без кровопролиття й масових убивств корінного населення. Роман «Звіробій» завершується жакливою картиною розправи колоніальних військ над індіанським племенем

гуронів, які «мирно жили» колись у районі Пальчикових озер. За розправою незворушно спостерігає велична й прекрасна природа, але й вона невдовзі також стане спаллюваною жертвою «бідолиць»: прерії перетворюються на пустелі, ліси вирубають, джерела пересохнуть, птахи стихнуть... І зроблять усе це ті, кого Купер назвав «манікінами» (від поєднання слів англ.man – людина + monkey – мавпа + money – гроші).

Проїхавши Сиракузи, ми потрапили до... Ліверпуля – його передмістя, яке врізалось в нашу пам'ять озером Онондага, яке ми також спочатку сприйняли за «пальчикове». Але роздивившись на мапі його форму й вчитавшись в біографію, зрозуміли, що це водоймище вже іншої «породи». Блукаючи його узбережжям, ми побачили розкішні верби, про які так і хотілося сказати: «Наші, українські!». Якби вони не були так схожі на дуби. А, можливо, все правильно: в Америці кожна плакуча верба, щоб вижити й гідно жити, повинна мати поставу дуба.

На одному з берегів Онондаги розташований Соляний музей, у якому ми дізналися з подивом, що колись ця місцина була столицею індіансько-ірокезької конфедерації. У середині 1600-х років сюди навідалися місіонери-єзуїти й знайшли тут мінеральні соляні джерела довкола південного берега «Соляного озера», відомого сьогодні як Онондага. З того моменту історія почала тут зовсім інший відлік, бо з кінця 1700-х років до початку 1900-х тут видобували кам'яну сіль. Швидкий розвиток цієї галузі в XVIII-XIX століттях винагородив Сиракузи прізвиськом «Солт-Сіті».

У районі Пальчикових озер є не лише «Англія», а й Швейцарія. На березі озера Сенека розкинулося місто Женева, знамените тим, що тут найродючіші виноградники та найунікальніші винарні штату. Там же, неподалік Сенека-Фолс, є ще один заповідник у заповіднику – Національний історичний парк з прав жінок. А в ньому – дім Елізабет Кеді Стентон і Весліанська дзвіниця, з якої вона виголошувала в 1848 році свою знамениту «Декларацію почуттів».

Абсолюціоністка, вона більшу частину свого життя присвятила боротьбі за жіночі права. Але так і не дочекалася здійснення своїх мрій. Після її смерті в 1902 році минуло ще довгих 18 років, поки американські жінки отримали право голосу.

Цього разу ми не потрапили на береги Сенеки, бо мали інші плани й не мали вільного часу, але довідавшись про Женеву, вирішили, що влітку обов'язково туди поїдемо. Щоб розповісти вам про американську Швейцарію в ньо-йоркській глибині.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Нью-Йорк – Ітака –
Ліверпуль – Сиракуз –
Нью-Йорк**

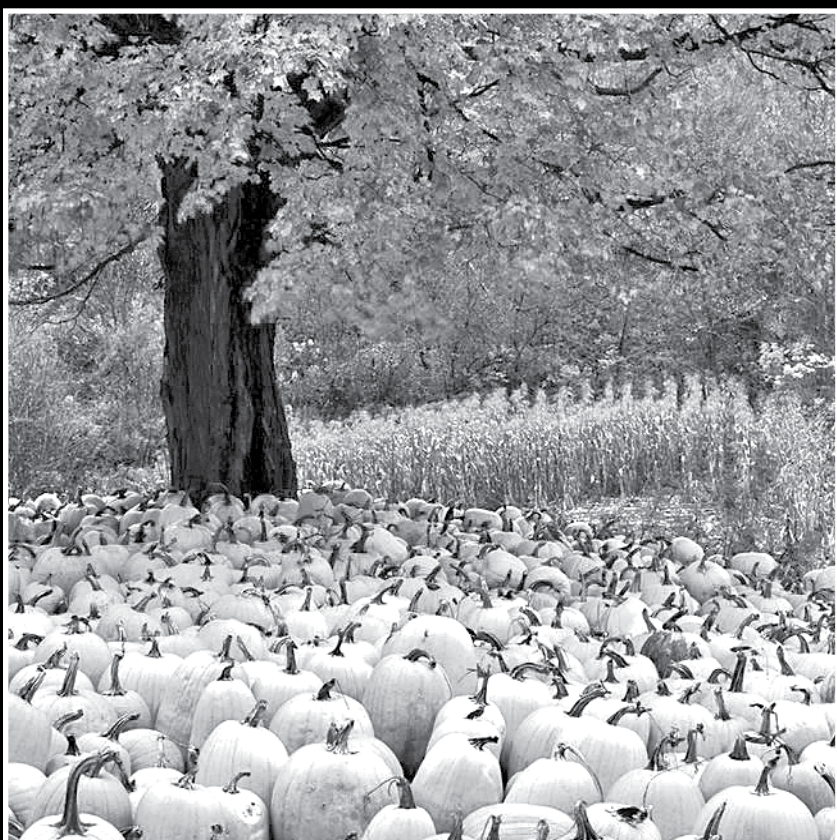
Дзеркало

ХОДИТЬ ГАРБУЗ ПО ГОРОДУ...

*Ходить гарбуз по городу,
Питається свого роду:
– Ой, чи живі, чи здорові
Всі родичі гарбузові?
Обізвалась жовта диня,
Гарбузова господиня.
Обізвались огірочки,
Гарбузові сини й дочки.
Обізвалась морковиця,
Гарбузова сестриця.
Обізвались буряки,
Гарбузові свояки.
Обізвалась бараболя,
А за нею і квасоля:
– Іще живі, ще здорові
Всі родичі гарбузові!*

Володимир Александрів

БЛАГОДІЙНІ БЕНКЕТИ
НА ПІДТРИМКУ УКУ

НОВЕ ПОКОЛІННЯ
для НОВОЇ УКРАЇНИ!

A NEW GENERATION
FOR A NEW UKRAINE!

2015 GALA FUNDRAISING EVENTS
IN SUPPORT OF UCU

UKRAINIAN CATHOLIC UNIVERSITY is in the public phase of its Comprehensive Campaign to support the building of a modern campus and the establishment of new academic programs. **Support Ukraine's Future!**

UNITED STATES

• **OCTOBER 24, 2015**

Washington DC

*Army Navy Country Club
(Arlington)*

Speakers and Stars:

Carl Gershman

*President, National Endowment
for Democracy*

Dr. Taras Dobko

Vice-Rector, UCU

Victor Morozov

Renowned singer and composer

• **OCTOBER 25, 2015**

Chicago

The Ritz-Carlton Hotel

Speakers and Stars:

Dr. Sophia Opatska

CEO, Lviv Business School

John Hewko

*General Secretary & CEO,
Rotary International*

Oksana Mukha

Vocal artist

• **OCTOBER 31, 2015**

Syracuse, NY

The Sheraton Syracuse University Hotel

Speakers and Stars:

Bishop Borys Gudziak

UCU's President

Pavlo Sheremeta

*Director, School of Public
Management, UCU*

Oksana Mukha

Vocal artist

• **NOVEMBER 1, 2015**

New York City

The Roosevelt Hotel

Speakers and Stars:

Bishop Borys Gudziak

UCU's President

Pavlo Sheremeta

*Director, School of Public
Management, UCU*

Timothy Snyder

*Bird White House Professor
of History, Yale University*

Oksana Mukha

Vocal artist

CANADA

• **NOVEMBER 14, 2015**

Toronto

Liberty Grand

Speakers and Stars:

Diane Francis

*Journalist, author, editor-at-
large, National Post*

Pavlo Sheremeta

*Director, School of Public
Management, UCU*

Fr. Bohdan Prach, PhD

UCU's Rector

Maria Burmaka

Activist and Musician

• **NOVEMBER 15, 2015**

Montreal

Centre Mont-Royal

Speakers and Stars:

Diane Francis

*Journalist, author,
editor-at-large, National Post*

Pavlo Sheremeta

*Director, School of Public
Management, UCU*

Fr. Bohdan Prach, PhD

UCU's Rector

Maria Burmaka

Activist and Musician

• **NOVEMBER 20, 2015**

Calgary

St. Stephen Protomartyr Ukrainian Catholic Cultural Center

Speakers and Stars:

Most Rev. David Motiuk

Bishop, Eparchy of Edmonton

Fr. Bohdan Prach, PhD

UCU's Rector

Dr. Gerry Turcotte

President, St. Mary's University

Dr. Sophia Opatska

CEO, Lviv Business School

Maria Burmaka

Activist and Musician

FOR MORE INFORMATION:

1(800) 599-3671

www.ucf.org

Looking for your first home?

Ask about our first time home buyer program:

10% down

no PMI

4.00%*

25 year fixed rate

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

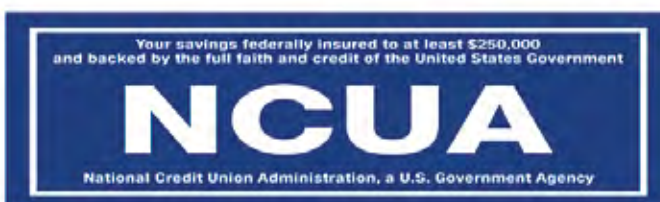
Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; \$5.28 cost per \$1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice.

